

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

[Meditationes.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

PRIMA MEDITATIO:

De Institutione sanctissimi Sa-
cramentii.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, quantum erga
nos amorem Saluator noster instituen-
do hoc admirabile Sacramētum demon-
strāit: cum nihil vel præstantius, vel ca-
rius dare potuerit, ut indicauit S. Ioan-
nes illis verbis. *Cum dilexi: set, inquit, si
os, qui erāt in mundo, in finem dilexit eos.*
Ioan. 13.

2. Considera, quomodo CHRISTVS
ex hac vita migratus ad Patrem, hoc a-
mabile Sacramētum instituerit, vt no-
bis viuam suā passionis pro nostra salu-
te toleratæ memoriam relinqueret, & ita
sui amorem inflammaret.

3. Considera, quod dicit S. Chrysosto-
mus, Dominum nostrum diuinum hoc
Sacramētum instituisse, vt nos vnum
cum ipso efficeremur; quippe cum ipse
sit eiusmodi cibus, qui dignè manduca-
tem in se conuertat.

Luc. 22.

4. Considera denique dum Iudæi pa-
rant funes & crucem ad ligandum, & af-
figendum nostrum redemptorem, &
dum Iudas se componit ad proditionē,
vt CHRISTVM tradat in manus ho-
stium, tunc eum hoc nobilissimum Sa-

Mat. 26.

A 3.

CEP-

MA

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

6 PINELLI
cramentum instituisse, ut nos amoris sui
vinculis constringeret.

FRVCTVS.

FRVCTVS ex hac meditatione hau-
riēdus, hic est, ut qui meditatur, actus a-
moris exerceat redamādo CHRISTVM
quod tanto amore nos praeuenerit, & se
ipse in hoc sacramēto in cibū p̄posuerit.

DISCVRSVS.

Per modum colloquiij.

O Mi dulcis IESV, potuitne fieri,
tantum esse amorē erga nos tuū,
ut cū essemus Rex gloriæ, & totiusve-
niuersi creator te cibū esse volueris tuę tā
vīlis creaturę? O amor, nimis magna est
potentia tua, existimabam enim satis es-
se, quod Sapiens dicit de tua potentia:
Fortis est ut mors dilectio. Sed video mul-
to plus dici posse: nam sagittæ tuæ su-
peratis cœlis ad ipsum Dei pectus pene-
trant, quō non pertingit, neq; appropin-
quat falx mortis? neque hic subsistis, sed
cor tuū desigens in amante, efficis, ut fa-
ciat quicquid volueris; immò transfor-
mans illud in rem amatam, non solū
illud ab omnibus rebus creatis, quod fa-
cit mors, sed etiam à seipso auellis. Satis
fuisset, mi creator, te nobis datum esse
in Dominum & Deum, in quo Propheta
tuus

Cor. 2.

Psal. 143.

MEDITATIONES.

tuus beatitudinem suam locauit, dicēs:
Beatus populus, cuius Dominus Deus eius.
Verū amor te attraxit ad faciendum
quod humana non capit sapientia; ma-
netq; verissimū, te, cūm esse Deus ma-
iestatis, immensus & immortalis, homi-
nem factum, non ad patiendum modò
& moriendum pro nobis, sed etiam ad
pascendum animas nostras carne tua pu-
rissima & sacratissima, eius amoris mer-
cede, qui modum hunc exegit. *Luc. 10.*
Eant nunc Sapientes mundi, & hu'us di-
uini amoris immensitatem intelligentiæ
sue imbecillitate metiantur. Quare
merito Domine abscondisti hec à sapien-
tibus & prudentibus, & reuelasti ea pa-
nulis. Cæterū me tenere amplius non
possum, mi Saluator, quin ad potentem
illam tui amoris audaciā obstupecā, cū
perpendo, te eo ipso tempore, quo tuarū
tribulationū torrentes iauadabant, quo *Luc. 22.*
in horto sola cogitatio sanguineū fudo-
rem ex corpore tuo expressit, oblitum
tui, omniumq; quæ parabantur, tormentorū,
sollicitū fuisse de tali cibo nobis
procurando. O amabilis IESV, quam verè
de hac tua caritate scriptū est. *Aqua mul-*
ta non potuerunt extinguere caritatem,
nec flumina obruent illam: nempe aquæ
multæ passionis, & dolorum tuorum

Cant. 8.
A 4 flumi-

PINELLI

flumina retardare te non potuere , quo-
minus tam singulare & pretiosum donū
nobis conficeres & impartires. O anima
mea. Eliae Propheta magni fecit pal-
lium, ab Eliam magistro suo in discessu si-
bi relictum, quo aquas Jordanis diuisit,
& siccis pedibus transiuit, At Dominus,
& Deus Eliæ, transiturus ex hoc mundo
ad Patrem , reliquit tibi non vestem ali-
quam , sed sacratissimum suum corpus,
ut in hac laboriosa peregrinatione sit co-
mestius, in ærumnis robur , & cibus
in vita spirituali salutaris. Iudica ergo
nunc, quanti eum facere, & quam arden-
ti deuotionis affectu eum debeas reci-
pere. Precare interim hunc liberalem
benefactorem tuum , ne tibi eueniat,
quod populo Hebreo , cui cum Iesus
se in magistrum & Ducem obtulisset,
ille repudiata eius doctrina & magiste-
rio, velamen oculorum retinuit, & quod
deterius est cæcitati ingrati animi cri-
men adiunxit.

II. MEDITATIO.

*De excellentia & dignitate huius
Sacramentii.*

PVNCTA MEDITATIONIS.
I. CONSIDERA hoc augustissi-
mum Sacramentum esse originem om-
nium

MEDITATIONES.

9°
mum gratiarum, donorumque cœlestium : continet enim in se CHRISTVM, ex quo tāquam ē fonte viuo omnis gratia, omnisq; sanctitas in alijs Sacramentis, ac Ecclesia tota existens, promanat.

2. Considera magna miracula ab hoc mysterij plenissimo Sacramento patrata, grauesque poenas, quibus Deus castigauit eos, à quibus indignè fuit tractatus. Hæ enim dignitatem eius demonstrant.

3. Considera, ad suscipienda alia Sacra menta sufficere contritionem, ne impediatur gratia quam conserunt: sed ad recipiendum hoc Sacramentum, si homo sit peccato mortali obnoxius, præter dolorem & reuerentiam, requiritur aliud Sacramentum, videlicet, Confessionis, quod argumentum est excellentiæ illius.

4. Deniq; magnificentia, qua Ecclesia sancta sacram Eucharistiam conseruat, & celebres processiones quas in eius honorem instituit, supplexq; magnoruū Principum veneratio ad huius augustissimi Sacramenti conspectum, testificantur de cius dignitate & excellentia.

FR VCTVS.

Hvivs meditationis fructus est, reue-
reri, & humiliter magno cordis affectu

A 5.

ado-

PINELLI
adorare, tam nobile & excellens Sacra-
mentum, non interna solum, sed exter-
na etiam veneratione:

DISCVRSVS.

Per modum Colloquij.

GLORIARE ô sancta Ecclesia de-
hoc pretioso dono è cœlo tibi de-
lapsa, quod tam eximiū & nobile
est, vt neq; in terra, neq; in cœlo augusti-
us inueniatur. In eo enim cōtinetur, qui
ab Apostolo appellatur splendor gloriae
Dei, sed absconditus, & obtectus, vt te plu-
ribus cumulet beneficijs. Probè nosti,
Moysē descendente è monte Sina, in quo
sermonem cum Deo habuerat, filios Is-
rael ob splendorē vultus eius nō potuiss-
e cū eo colloqui. Quare, vt habet scriptu-
Heb. 1. ra posuit velamen super faciem suā, vt om-
nes cum eo loqui possent. Ita planè fecit
noster Moyses cœlestis, qui nō contētus
liberatione nostra è dura seruitute Ægy-
pti, in sacra Eucaristia velum acciden-
tiū panis posuit, ne nimio gloriæ eius
splendore aut terremur, aut longius
ab eo recederemus. O amor immense,
quam longè progressus es cum meo Do-
mino? iustam certè caussam habes, Ecclē-
sia sancta, prænobiles excitandiaras, & il-
lustria erigendi tabernacula, ac multi-
plicandi lumina ad honorandum hunc
Exod. 3:4. sacrum.

MEDITATIONES.

sacrosanctum & adorandum panem.
Ctne modo parietes pretiosis peristromatis, & argenteas aureasque thecas con-
strue, in quibus requiescat nam cum ip-
se sit annuligemma, quo à Deo es de-
sponsata, omne pretiosi ornamenti ge-
nus recte in eum competit. Etsi quic-
quid in eius honorem feceris, partim aut
nihil est, si cum eius excellentia vel dig-
nitate compararis. Immò cum feceris,
Quantum scis, quantum potes, & quan-
tum vis, magnitudinē tamen huius glo-
riosi Sacramenti non attigeris, cum tā a
sit eius maiestas, vt alia omnia potius ab
ipso, quam ipsum ab illis, laudem suam
decusq; consequantur. Vnde propter ip-
sum, eiusq; præsentiam & sacerdotes, &
altaria, & tabernacula ac thecae in hono-
re habentur & sanctificantur. Nec mirū
quia in se continet illum qui totam hanc
vniuersitatē condidit, cuius nutu existūt
angeli, & infinitum est omnis perfectio-
nis pelagus. tamque potens & magnus
est, vt infinitè capaciteri nostram ex-
cedat. Quod intelligens Propheta dixit
Magnus Dominus, & magnitudine eius Psal. 144.
nō est finis. Et hæc caussa est, anima mea,
cur in huius admirabilis Sacramenti ex-
cellentia consideranda oculi mentis ca-
ligent, Ne ergo admirere amplius mag-

PINELLI

nitudinem donorum regis Assueri, post
quam Hester sibi despōsauit in coniu-
Rift. 2. gem, illa enim dona fuerunt terrena,
quæ non præbent vitam spiritus. Ad-
mirare potius donum pretiosum, à Deo
Ecclesiæ militanti, postquam sibi natu-
ram humanam despōsauit, exhibutum,
quod donum fuit cœlestis, & valoris in-
finiti, ac dignè recipientibus afferit vitam
æternam. Ehie Domine, dum paras no-
bis donum tuæ maiestati & excellentiæ
consentaneum, eousq; nos tibi deuincis
& obligas, vt si manum non præbeas vo-
lenti rependere gratiam, prorsus ingra-
& infames futuri simus. Sat scio Domi-
ne, te non solere homines nimium pu-
defacere, qui tibi ex amore desiderant ser-
uire. Fac ergo, vt ego tua adiutus gratia te-
diligam, tibiq;ne inferuiam.

III. M E D I T A T I O.

*De mirabilibus huius sanctissimi
Sacramenti.*

PVNCTA M E D I T A T I O N I S.

I. CONSIDERA admirandam Sal-
uatoris nostri sapientiam, qui cibus no-
ster futurus, cum seiret quantum natura
nostra abhorreat à manducaione carnis
humanæ, & portatione humani sanguini-
nis, se sub panis & vini specie, quæ sunt
alimen-

MEDITATIONES. 10

alimenta communia, omnibusque grata, nobis in cibum reliquit.

2. Considera deinde immensam IESV bonitatem, qui ideo sub specie panis nobis se communicat, ut maiorem merendi causam habeamus. Si enim CHRISTVS visibiliter cerneretur in hostia, cessaret nostrum meritum, sed dum non videatur, fidem exercemus, quae crebris actibus in nobis crescens, facit, ut crescat quoque gratia, & meritum æternæ gloriæ.

3. Considera etiam potentiam à CHRISTO in hoc stupendo Sacramento monstratum, quia ad paucula consecrationis verba veniens CHRISTVS in hostiam, omnino substantia panis desinit, & accidentia, quae à nobis videntur & tanguntur, supra omnem naturæ ordinem per se sustentantur.

4. Considera hunc coelestem cibum non conuerti in manducantis substantiam, uti alijs cibis naturalib. contingit, sed nos conuertere in se. Vnde cum cibus sit diuinus, nos quoq; diuinos & filios Dei efficit.

5. Considera alios cibos tantum sustentare corpus, sed hic sustentat & nutrit animam in vita spirituali. Adhæc quando accipitur, totus accipitur, & tamen nec-

A 7

con-

14 P. NELL
consumitur, nec more aliorum ciborum
deficit: tantumque sumit unus, quantum
mille,

FRVCTVS.

FRVCTVS huius meditationis est ob-
stupescere, quod Deus ex puro amore co-
motus, nobis ingratissimum Sacra-
mentum largitus sit. Erubescere quoque qd'
neque pro doni magnitudine, neq; pro
amore, quo Dominus se nobis donauit,
vices rependerimus.

COLLOQVIVM.

NEGARI non potest Domiae, hanc in-
gentem mundi machinam tua omnipo-
tentia ex nihilo conditam esse admirabi-
lem. Confiteor item stupendam & admi-
ratione dignam esse hominis composi-
tionem, in quo tua sapientia vniuersita-
tem totam ita inclusisti, ut merito à Sap-
ientibus vocatus fuerit microcosmus.
Nec Adamus erat Deus, nec mundus e-
rat vel Deus vel homo. At quod mihi
præbes in hac exigua hostia, Deus est pa-
riter & homo. Opus verè admirandum.
O stupor super omnes stupores. Quām
benè paucis verbis id sanctus Propheta
Psalm. 110. expressit dicens: Memoriam fecit mirabi-
lium suorum misericordias & miserator Do-
minus, eam dedit timentibus se. Dicam
amplius Domine, Quando stupentibus

an-

MEDITATIONES. ps

angelis te carne nostra induisti, verè magnum & admirabile opus fecisti: verum huius mystici cibi institutio longè est admirabilior. Nam in incarnatione, ut loquitur tuus A postolus, apprehendisti semen Abrahæ, hoc est, naturam humanā mortalē & passibilem assumpsisti, & tibi vniuisti. At quando ego communico, accipio te CHRISTVM meum, Deum verum, & hominem immortalem ac glorio sum, cuius beneficio me tibi vnis, imò me in te conuertis, rectissimè enim cōpe tit in te dictum Hester: Valde mirabilis es Cap. 15.

Domine, & facies tua plena est gratiarū. Plus dicam. Quādo mi benigne IESV placuit tibi pati & mori in cruce pro ijs, qui te offenderūt, meritò obstu pescere fecisti cœlos tam ingenti humilitate, & immensa charitate tua in hoc opere declarata:

Quod si eam ob causam opus hoc fuit admiratione dignum & stupendū: multo mirabilius erit hoc diuinum Sacramētum, in quo & maiorem humilitatem & ampliorem caritatem demonstras: in cruce enim semel tantam, teste Apost. Paulο, te Patri cœlesti in sacrificium, generisque humani pretium obtulisti. Sed in hoc cœlesti mysterio offers te, & das non semel, sed quotidie sæpius, non Patri tuo cœlesti, sed hominibus ingratis, non in-

pre-

Heb. 7. Ch. 9.

16 PINELLI

16
pretium, sed in cibum. Nam quis non intelligit hoc opus illo esse admirabilius? O quām verē dixit Dauid: *Magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es solus DEVS, & non est similius tui Domine.* Tu solus Domine magnus es, & in mirabilibus operibus patrandis, non est ullus similis tibi. Ergo Domine cūm proprium tibi sit magna facere & mirabilia, ecce me pauperem & debilem, effice quæso ut huius gloriōsi Sacramenti beneficio, donorum cœlestium diues, & in aduersitatibus huius vite perferendis fortis siam & robustus.

IV. MEDITATIO.

De gloriōsi huius Sacramenti effectibus.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA hoc gloriōso Sacramento ita illuminari intellectum, vt facile in notitiam Dei veniat. Vnde duobus illis discipulis euntibus in Emaus, mox post sacrum panem sumptum, vt habet scriptura, aperti sunt oculi, Dominumque agnouerunt.

2. Remittit peccata venialia: sicut enim alimentum corporale restaurat id, quod calor naturalis consumpsit; sic hoc alimento cœleste restituit, quod anima ardore concupiscentiae venialiter peccādo perdidit.

3. Con-

Psal. 85.

Lnc. 24.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

MEDITATIONES. 17

3. Coniungit nos CHRISITO capitulo nostro, & proximis, qui sunt CHRISTI membra, prouocans nos ad eos debito amore cōpletendos, atq; ideo à sanctis Patribus appellatur Sacramentum vnionis & caritatis. Vnde Aug. scribit idcirco sub specie panis esse institutum, eo quod sicut panis ex multis frumenti granis conficitur, ita hoc Sacramentum ex multis cordibus vnam efficiat voluntatem.

4. Vires suppeditat ad iter ritè confendum in hac peregrinatione, eamq; obrem dicitur viaticum: iuuat quoq; ad cōsequendam fœlicitatem æternam. Vnde dixit CHRISTVS. Qui manducat meam carnem, habet vitam æternam.

F R V C T V S.

H V I S quartæ Meditationis utilitas est toto corde desiderare & procurare dispositionem & præparationem animi ad consequendos huius salutaris Sacramenti effectus. Deumque precari, ut nos sis dignos reddat.

A N N O T A T I O.

De tribus modis sacram Eucharistiam recipiendi. & de fructibus, qui in quolibet illorum modorum accipiuntur, excerpta ex capite 17 18 & 19. Opusculi 59. S. Thomas Aquinatis De quibus quoq; agit S. Concilium Tridentinum, sess. 13. c. 8.

I. Non-

1. NONNULLI dum communicant, tantum recipiunt Sacramentum, ut sunt peccatores, qui recipientes indignè sanctissimum Sacramentum, non solum non accipiunt salutares aliquos eius effectus, sed iudicium (teste Apostolo) sibi manducant, hoc est, damnationis eos se efficiunt, Quod indicat quoq; Ecclesia in *2. Corin. ii.* mno cū dicit, *Mors est malitia, vita bonus,* ubi malorum vel peccatorum nomine intelligit eos omnes, qui cùm conscientiam habeant mortali peccato inquinatam, non confitentur, aut certè in excommunicatione, vel cum prava animi intentione communicant.
2. Alij sunt, qui communicant spiritualliter, & sunt ij, qui viua fide credentes in hostia consecrata esse Dominum nostrum IESVM CHRISTVM, desiderant cum eo viviri, & ideo ad communionem aspirant magno animi sensu & desiderio, præparantes se ad eam cum humilitate & deuotione: ac hi non omnes huius Sacramenti effectus, sed aliquos tantum recipiunt.
3. Alij denique bene ad coelestem hunc cibum dispositi, uesteque nuptiali caritatis & puritatis ornati, non solum spiritualiter communicant cum desiderio, sed etiam sacramentaliter, recipiendo

cer-

MEDITATIONES. 19

corpus Domini nostri. Atque hi yñà cū
Sacramento recipiunt omnes eius effe-
ctus, conuenienter præparationi, quæ quo
maior extiterit, tanto anima reddetur ca-
paciō virtutibus, donis & gratijs in hoc
Sacramento conferri solitis. Quod indica
uit Deus, cūm per suum prophetam di- *Psal. 80.*
xit, Dilata os tuum, & implebo illud.

COLLOQVIVM.

*In forma Dialogi inter hominem
& animam.*

Homo. Verum est, anima mea, hūc
sacrum cibum ab amabili IESV
dari ad te pascendum. Sed age dic,
quid prodest cibus licet pretiosissimus
mortuo? A N. nihil. H. ergo nec tibi pro-
derit sacrosanctum Sacramentum, si fue-
ris mortua. A. ita est. at qua ratione mori
possum, quæ sum immortalis? H. cer-
tum est te non posse extingui morte cor-
porali, instar animalium rationis exper-
tium, sed bene mori potes morte spiritua-
li, quæ consistit in separatione gratiæ di-
uinæ ab anima, sicut mors corporalis cō-
sistit in separatione animæ à corpore. A.
datne ergo gratia Dei animæ vitam? H.
maximè, non secus, quām anima dat vi-
tam corpori. A. Quis verò potest ani-
mam priuare gratia, quæ est eius vita? H.
peccatum mortale; ynde dicit Ezechiel, *Cap. 13.*

Ani-

Zo PINELLI

Anima quæ peccauerit ipsa morietur, id est, priuabitur gratia. A. Vnde peccato tanta obtigit potentia. H. Ab ordinatione diuina, quia anima peccato mortali consentiens, rebellat Deo. Et sicut rebellis iustè exiuit suis bonis, sic anima peccando spoliatur gratia, nempe dono inæstimabili ei à Deo concessò. A. Itaque si ad recipiendos huius cibi cœlestis est. Etus, necessarium est animam viuere in gratia, sacramentum certè hoc animati non vivificabit, excitando eam à morte ad vitam. H. Ordinariè quidem non vivificat, nam cùm sit cibus spiritualis, vitam spiritualem supponit, & ab anima acceptus, eandem nutrit & præseruat à peccatis. A. Age, dic quælo, quid factò opus est ad degustandum hunc sacrum cibum, eiusq; est. Etus participandos? H. Opus est fame. Dominus enī animam esurientem satiat bonis. Deinde per contemplationē hic cibus cœlestis, considerata eius dignitate, masticandus est. A. Heu me, cuius palatum voluptatum carnalium veneno nimiū corruptū est. Heu me, quod huius mudi vanitates ita cor meū occupatū teneant, ut mihi nec gustādi, nec considerādi huius mystici cibi otium ullū, tempus uereliquant. O me miseram, o me misericordiam, H. Conuertamus nos anima mea

ad

MEDITATIONES.

ad eum, qui potest iuuare. Clementissime IESV, quis afflictæ animæ meæ admet hoc lethale venenum, ne iustu, effe-
ctibusq; tam salutaris Sacramenti desti-
tuatur? Quis mihi præscribet medicinā?
Domine non aliud volo, quām tu vis,
quandoquidem Pater cœlestis de celo te
in medicum nostrū misit. O sancte Rex
Dauid, quanto maiore nos fauore & be-
nevolentia Deus prosequitur, quām te.
nam cūm esses adulterio Bersabee, æquē
ac morte Vræ mariti eius quasi veneno
mortifero infectus, missus ad te est Pro-
pheta Nathan, vt venenum abigeret ab
anima tua: verū ad nos venit Propheta
rum Dominus, qui pro summo amore,
quo nos complectitur, vult simul esse
medicus, & medicina nostra, Benedictus
sis mi benigne IESV. Et quia non minus
potens quām amabilis medicus es, oro
te, vt hac sancta Sacramenti medicina, ef-
ficiar alter quidam Dauid secundum cor
tuum. Pater cœlestis, caro primi Adam
ea est, quæ animam sibi coniunctam in-
fecit, tinxitq; veneno; fac quæso, vt caro
secundi Adam CHRISTI animam sibi v-
nitam sanet & expurget, cūm hæc illa in-
comparabiliter sit potentior. Effice quo-
que Domine, obsecro, vt sicut homo ra-
tione carnis veteri Adam oynitus & con-
iun-

20 PINELLI

iunctus particeps redditur omnium eius
malorum & ærumnarum, sic ego benefi-
cio sacratissimæ carnis vnitus CHRISTO
nouo Adamo particeps siam omnium
donorum & honorum CHRISTI.

V. MEDITATIO.

*De sacra Eucharistia porrecta
Apostolis.*

PVNCTA MÉDITATIONIS.

1. CONSIDERA, quomodo IESVS præ-
uidens afflictionem Apostolorum ex sua
passione consecutaram, deceuerit eis sa-
cram relinquare Eucharistiam, vt eius vir-
tute auxiliū & robur aliquod acciperent.

2. CONSIDERA, quomodo Domi-
nus, vt Apostolos suos disponeret ad tan-
tum Sacramentum dignè percipiēdum,
lauerit eorum pedes, ac deinde ad humi-
litatem & caritatem sit cohortatus. Im-
muditia enim carnis, superbia, & odium
sunt huius diuini mysterij hostes omni-
no capitales.

3. CONTEMPLARE Apostolorum gau-
dium & effusam lætitiam, qui cognita Sa-
cramenti dignitate, cùm viderent se fore
primos qui eius participes fierēt, ac simul
expēderent tantam gratiam nulli vñquā
hominum sanctorum, sed nec angelorū
quidem celestium contigisse, teto spiri-
tu exultabant,

4. CON-

MEDITATIONES. 23

4. CONTEMPLARE quanta Apostoli de
uotione, quot lachrymis è Domini mani
bus sacram Eucharistiam receperint, exce
pto uno Iuda, qui siccis oculis, corde iam
in proditionē Magistri intento & abiecto
astabat.

5. CONTEMPLARE, quemadmodum
obstupefacti sint angeli, cùm animaduer
terent verbum incarnatum, Dominum
suum & Deum se homini dare in ci
bum.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius Meditationis erit, pri
mò adire ad sacram communionem, po
stulare à Deo, omniq[ue] studio procurare
summam puritatem, magnam humilita
tem, & in proximos caritatē, ad quas vir
tuteshortabatur Apostolos, cùm eis com
munionem porrigeret.

COLLOQVIVM.

CONFITEOR mi dñcī lēsv, tuum
erga nos amorem omnis caritatis, quan
tum quis maximæ, limites excedere, quia
nulla habita ratione suppliciorum tibi
impendingium, tantum omnem curam
in id conuertisti, quemadmodum sa
cram mensam Apostolis ad eos corrobor
andos, nobisque in eorum persona ad
uersus inimicorum nostrorum insultus
apponeres. O quam yciè quilibet nostrū
po-

PINELLI

24 potest usurpare illud Prophetæ dictum.

Psal. 22.

Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. Verum si ista mē sat tua, mi Domine, adiri non potest, nisi pedibus mundis, quis lauabit pedes meos? Quis absterget lutum terrenarum cupiditatum? quæ non animam modò meam contaminant, sed prorsus deorsum depriment. Eheu, nec homo, nec Angelus valet efficere mundum de immundoceptum semine, nisi tu, qui solus es. Tu solus Redemptor meus id potes, cui Pater omnem potestatem dedit: O miser ego & pauper: nam quando tu Domine pro immensa caritate tua ablueres pedes meos, mihi aquæ lachrymarum ad hunc effectum necessariæ deerunt. Quare cogat ingemiscens cum Ieremia clamare.

Iob 14.

Matth. 28.

Cap. 9.

Cap. 3.

2. Reg. 6.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum? Et ubi Domine clamoribus meis ad misericordiam commotus, dignatus fueris, percussa di cordis mei petra mihi largiri aquas lachrymarum, quomodo audebo, licet locutus, huic sacrae mensæ me adiungere? Nam cum Iosue iussisset arcam deferti versus Iordanem, mandasti ne filii Israël arcæ appropinquarent, sed spatio duum millium ab ea abessent, ne morerentur, sicut alibi acciderat. Uzæ sacerdoti, qui, quod

MEDITATIONES. 25

quod arcæ appropinquasset, eam que atti-
gisset, ne caderet, repentina morte puni-
tus est. Quo casu perterritus Dauid, non
ausus fuit arcam Dei in domum suam
recipere. Et ego, qui non sum vir secun-
dum cor Dei, ut erat Dauid, accumbam
huic diuinæ mensæ, in qua est supremus
Dominus, in cuius honorem & reueren-
tiā facta est arca? Quomodo dulcis Iesu
audeam ore meo te attingere, cum ca-
rissimæ discipulæ tuæ Magdalenaæ te tan-
gendi desiderio captæ dixeris: *Noli metā Ioan. 2.*
gere? Et ego, qui neq; lachrymas, nec vn-
guentum pretiosum in pedes tuos effu-
di, sed nec in monte Caluariæ sub cruce
tua steti, aut cum aromatibus ad sepul-
crum veni, audebo te adire? Securius er-
go erit Domine, si firmus subsistam, do-
nec amoris tui sagitta me attrahas, vt cō-
fix⁹ cerui instar ad te fontē viuū excurrā.

VI. MEDITATIO.

IN duas partes diuisa, supra antiphonam
Ecclesiæ. O sacrum conuicium, in quo Chré-
stus sumitur, recolitur memoria passionis
eius, mens impletur gratia, & futu-
re gloria nobis pignus datur.

Est S. Thomæ o-

pusc. 57.

PVNCTA MEDITATIONIS
Primæ Partis.

B I. CON-

1. CONSIDERA quinque discrimina, quæ intercedunt inter hoc Christi conuiuium, & conuiuia huius mundi, in dicta Antiphona comprehensa. Primo conuiuia mundi profana sunt; in illis enim, neque datur sacer cibus, neque ferè vel ad animæ salutem, vel ad Dei gloriam instituuntur. At hoc CHRISTI epulum vocatur *Sacrum conuiuium*, ob cibi sanctitatem, ad Dei creatoris gloriam animam sanctificantis.

2. IN conuiuis mundi est ciborum magna varietas, & quo maior varietas est, hoc conuiuum est splendidius; quia cum unum ferculum non contineat saporem & perfectionem reliquorum ferculorum, non potest satiare vel expiere hominis appetitum. Verum in hoc sacro conuiuio, in quo CHRISTVS sumitur, est unum tantum ferculum, unusque cibus CHRISTVS, qui cum sit infinitus, omnem in se continet perfectionem. Et hic solus hominem potest exsaturare. Cuius figura fuit Manna, quæ omnem habebat delectationem, & saporis suavitatem.

3. IN conuiuis mundi, nullus sermo instituitur de morte, de tolerandis afflictionibus & ærumnis, sed de rebus luctuosis, In hoc vero CHRISTI recolitur

116-

MEDITATIONES. 27

memoria passionis eius, & mortis, amore nostri, & pro salute nostra ab eo perpetuè.

4. MENS impletur gratia. In hoc conuiuio CHRISTI anima repletur gratia, q̄ affert salutem, & donorum coelestium incrementum. Sed in conuiuijs mundi, ita corpus impletur cibis, vt s̄a numero & corpori morbos, & animæ spiritale detrimentum afferant.

5. MVNDI conuiuia, ob excessus qui in illis sunt, amendant animas ad infernum, & sunt quasi æternorum suppliciorum pignora, sed sacrum CHRISTI conuiuum, cum sit fœlicitatis æternæ pignus, ipsum cœlum patefec t. Vnde & in antiphona dicitur : *Et futura gloria nobis pignus datur.*

PVNCTA MEDITATIONIS
Secundæ Partis.

I. CONSIDERA, quomodo amabili IESV placeat, vt in hoc suo sancto conuiuio faciamus omnia, quæ faciunt conuiua à Principe ad aliquid epulum profanum in uitati. Hi enim non solū magno desiderio anhelat ad conuiuij horam, sed etiam dant operam , vt bene compti & ornati appareant , deinde , vt gustum amplius oblectent, vacuum cibis stomachum adferant, sciētes gratissimam rem

PINELLI

se facere inuitatori, si cupidè apparatis ei
bis vescantur.

2. CAVENT quoque sedulò, ne quid agant vel loquantur, quod Principi, à qui inuitati sunt, displiceat. Finito verò conuiuio, non mox discedunt, sed iucunda cō-Principe miscent colloquia, eiusque nū liberalitatem, nunc conuiuij magnifice-
tiam collaudant.

3. DISCESSVR I autem iterum gratias agunt Principi ob fauorem sibi præstiuū & ex animo se offerunt ad rependendum omne officium. Itaque si is, qui communicat, idem, spiritualiter cum CHRISTO à quo ad sacrum hoc conuiuium inuitatus est, faciat, officio suo, puto, faciet satis.

FRVCTVS.

VITILITAS, quæ ex hac Meditatione hauriri poterit, erit gratum se erga tam liberalem Dominum, qui magno honore nos afficit, multaq; dona largitur, & pauca vicissim à nobis postulat, declarare.

DISCVRSVS.

Per modum Colloquij.

DOMINE mirum non est, si tui sacramentum magnificientia me reddat attonitum: nam Esajas multis annis saeculis preuidens illud tamquam pictus

MEDITATIONES. 29

ram adumbratam, ad illud obstupuit, ac
ad laudandum eius splendorem dixit, *Fa*
ciet Dominus exercituum omnibus popu-
lis in monte hoc conuiuium pinguium Ma-
gnum hoc conuiuium erit, o sancte Pro-
pheta, quia non quiuis, sed Dominus ex-
ercituum illud instituet, atque id non cer-
tis tantum hominibus, sed omnibus mu-
di populis. Nec faciet in quoquis loco, sed
in monte, in quo existeret Ecclesia Dei, que
est ciuitas supra montem posita. Denique
erit conuiuium pinguium: cibus enim
erit CHRISTVS, qui unctus est de Spiritu
santo. Lætare o Ecclesia sancta, quia
tu es mons ille a Deo electus ad diuinum
hoc conuiuium. In brachio tuis parata
stat mensa, tuique cari filii sicut nouellæ
oliuarum in circuitu eius. Exurge anima-
mea, & quamprimum ex obscura valle,
a teipso discede, quia Dominus te sub
monte ad conuiuium suum expellet, non
iam tonans, aut fulgorans, ut fecit filiis
Israel, sed in uitat nos his benevolis ver-
bis. Venite ad me omnes, qui laboratis, &
onerati estis, & ego reficiam vos. Perga-
mus modò securi: nec enim amplius vi-
get lex illa: Qui tetigerit montem, morte
moriatur. Sed contrà potius, qui sub mon-
tem venerit, & de hoc Sacramento man-
ducatur, uiuet in æternum. Verum ad-
Exod. 19.
Matth. II.
Exod. 19.
Ioan. 6.

B. 5

MS.

uertere anima mea, non omnes posse ascen-

Psa. 23.

dere in hunc montem, sed tantum, ut lo-

Matth. 22

quitur regius Propheta, innocentem ma-

Luc. 15.

nibus, & mundo corde. Hæc est vestis nu-

pitalis, qua ornati esse debemus in CHRI-

STI conuiuio: alioquin audiemus terribi-

lia illa verba:

Ligatis manibus & pedib. e-

ius, mittite eū in tenebras exteriores.

Hei mihi Domine, qui instar filii prodigi vi-

uendo luxuriosè in quinaui & lacerauive

stem innocentiae in sacro baptismo accep-

tam. Heu misero, si mihi non subuenie-

ris in tuo sacro conuiuio, comparere mi-

nime audebo. Quid faciam Domine, si

propter peccata mea fuero repudiatus à

te? Quid faciam, cùm pudore vetere veni-

nire sine veste. Fortè ex folijs consuam

vestem, vti fecit Adam, postquam ve-

stem innocentiae ei à Deo datam perdi-

dit. Sed eheu, parum id mihi proderit, si-

cum nec profuit ipsi Adam, qui cùm in con-

spectum Dei venire non auderet cum illa

veste, feseabscondit. Si vero vt ego me

abscondam, nónne priuabor salutari hoc

conuiuio? Ad te igitur patrem misericor-

iarum me conuerto, confiteorque me

in eum modum te offendisse, vt nō sim

dignus vocari filius tuus. At confidens

infinitæ bonitati tuæ, te obsecro, ne mea

errata, sed tuarum misericordiarum ma-

gni-

gnitudinem respicere velis. Misericors est
Dominus, quia filius prodigus non solū
à suo Patre fuit receptus; sed etiam ueste
donatus, & annulo ornatus, ut interesset
posset conuiuio vituli saginati.

LNC. 15.

VII. MEDITATIO.

*De Fine, quo quis moueri debet ad suscep-
tiendam sacram Eucaristi-
am.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cūm hoc diuinissi-
mum Sacramentum à CHRISTO institu-
tum sit, quasi medicina, ad præseruan-
dum nos à malo, atque etiam ad alēdam
spiritualiter animam nostram, congruens
esse, ut idipsum tanquam finis proprius
nos ad communionem permoueat, qđ
deinde à nobis referatur ad gloriam Dei,
velut ad finem extremum.

2. CONSIDERA Deū non alio fine hūc
cibum spiritualem nobis reliquisse, quā
vt sacrae Eucharistiae beneficio in ipsum
transformaremur, secundum eiusvolun-
tatem viuendo, quod non est aliud, quā
Deum viuere in nobis.

3. CONTEMPLARE mirificum deside-
rium, quo Pater & Filius flagrant pro
nostra salute & perfectione promouen-
da. Ille enim nobis misit filium suum, vt

B 4

ii-

22 PINELLI

illum in humilitate, patientia, obedi-
tia, contemtu mundi, &c. imitaremur. Fi-
lius autem nobis reliquit hoc amabile Sa-
cramentum, ut nobis auxilium præberet
ad dictas virtutes acquirendas, & ad vitam
instituendam, sicut eam instituit CHRISTI.
Arque hic debet esse nostræ com-
munionis finis.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius Meditationis erit, ope-
ram dare ut transformeris in Deum, imi-
tando virtutes & vitam CHRISTI. Quod
Exod. 15. intellexit Deus, cum diceret Mosi, *Fac se-
cundum exemplum, quod tibi ostendi in
monte.*

ANNOTATIO.

De Fine & intentione communicantis.

PRIMVM communicare ad percipiendam consolationem, & voluptatem spiri-
tualem, sic ut ille sit principalis com-
munionis finis, non est admodum laudabi-
le, quia id nascitur ex amore proprio, Po-
tius enim debet nos mouere desiderium
patiendi cum CHRISTO, cum hoc Sacra-
mentum sit memoriale passionis ipsius.

2. Nec bonum est communicare princi-
paliter ad imperanda à Deo bona terre-
na: nam cum hoc cœlestè Sacramentum
sit cibus spiritualis animarum, nō debet
primariò referri ad res caducas & terre-
nas;

MEDITATIONES. 39

mas. Quanquam non prohibemur postulare à Deo gratiam aliquam temporalē, & ad illam intentionem communicare, modò id fiat ad maiorem Dei gloriam.

3. Communicare, ut mundo appareas pius & spiritualis, nomenq; hominis sancti consequare, pessimum est. Hæc enim esset hypocrisis, ac abusus, & iniuria tanti Sacramenti.

Derecta intentione, bonisq; finibus, quos
communicantes habere debent
propositos:

PRAETER proprium finem, ob quem hoc Sacramētū est institutum, & omnibus in sacra communione debet esse propositus, de quo in punctis Meditationis actum est, sunt alij decem à S. Bonauentura commemorati tom. 7. in opusc. de præparatione ad Missam, cap. 8. Primus est, si quis communicet ad obtinendam suorum peccatorum remissionem, quia hoc Sacramentum est etiam sacrificium Deo gratissimum, medium q; efficax ad peccata expianda. II. Pro remedio suarum infirmitatū, ut huius sancti antidoti beneficio, quis à graui aliquo malo præseruetur. III. Ad effugiam magnam aliquam afflictionem vel tentationem. IV. Ad impetrandā gratiam, vel aliud donum Spiritale, cùm in hoc Sa-

B 5

CRA

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

PINELLI

34 cramento is sit, cui Pater cœlestis nihil vix
recusauit. V. Ad gratias agendas Deo,
pro beneficijs tam temporalibus, quam
spiritualibus tibi & alijs præstitis. Et hoc
est, *Sacrificare hostiam laudis, & pro omnibus*
qua retribuit nobis, calicem salutaris accipere. VI. Ad iuuandum proximos
tam viuos quam defunctos: cum in hoc
Sacramento is sit, qui interpellat pro no-
bis. VII. Ad laudandum, colendūq; Deū
& sanctos, cum hoc sit omniū sacrificiorum,
quæ esse possunt, maximum & glo-
riosissimū. VIII. Ex amore erga Iesum, ut
quis, recipiendo illum in Sacramento, fa-
miliarius quoque cum eo agat. IX. Ex de-
siderio augēdi gratiam, quandoquidem
fons omnis gratiæ existit in hoc Sacramē-
to. X. Ut quis sic vniatur cum Christo, ut
sit quasi unum quiddam cum ipso, & in
eius amore continenter persistat.

COLLOQUIVM.

NIMIS amabilis es, mi Saluator, satis
fuisset nobis è tuis creaturis aliquod pro-
curare remediū, idq; magni fauoris lo-
eo duxissemus. At non satis fuit ardenti
caritati tuę; voluisti enim ipse esse anima-
rum nostrarum remedium, vt in te cōue-
niret illud Sapientis; *Amicus fidelis, medici-*
mentum vite & immortalitatēs. Quis
enim amicus te fidelior? quod medica-

Psal. 115.

Roman. 8.

Eccles. 6.

MCD-

MEDITATIONES. 35

mentum efficacius est hoc Sacramento,
quod nempe dat vitam æternam? Verū
quod præterea volueris effectū illius ma-
gna ex parte à nobis pendere, id nimiè be-
nevolentiæ argumentum est. Si medici-
næ corporales operarentur iuxta intēti-
onem & desiderium infirmi, valdè essent
efficaces, & ægri omnes valdè essent obli-
gati earum auctorib. Quantum ergo ob-
ligati erimus tibi, qui tanto amore nobis
procurasti medicinam tam efficacem, tā
qué salutarem, quæ ex se plus operatur,
quam nos desiderare possimus? O quan-
tum Domine distant philosophiæ huma-
næ leges, à legibus tuæ caritatis? Quis
Philosophus sæculi huius vñquam scri-
psit, aut cogitauit, Regem maiestatis,
infinitum omnis perfectionis pelagus
voluisse scipsum in cibum relinquere no-
bis tam vilibus creaturis? Quis sapiens
mundi huius animo concipere potuiss-
et vñquam Deum, gloriæ Dominum, vt
hominē sibi copularet, & vñiret, voluisse
esse eius escam? Sed non eæ cogitationes
fuere immensa caritatis tuæ. Eia anima
mea impone tandem tot lachrymis fi-
nem, nec amplius tuam vilitatem vel
imbecillitatem deplora: tres enim dile-
ctæ sorores nostræ, Aduocatæ causam
nostram coram CHRISTO egerunt.

B 6 Mi-

PINELLI

36
Misericordia præsentauit nostram infirmitatem, & auxilium postulauit. Sapientia modum inuenit auxilij obtinendi. Caritas impulit IESVM ut exequeretur. Modus hic est, quod IESVS huius potentissimi Sacramenti beneficio velit nos ita vniire sibi, vt vnum cum ipso efficiatur, hoc enim sine eum recipimus. Agimus tibi gratias cœlestis noster Adam, qui restituisti, quod terrenus Adam destruxit: ille suo cibo effecit, vt lōgē à Deo recesserimus, vnde nostra nobilitas, fortitudoque nostra, & alia dona spiritualia proficiscuntur. Oro te mi amabilis IESV, vt tam firma & solida sit hæc vnio, vt neque mors, neque vita, neque tribulatio, neque creatura me separet à te. Fac Domine, vt totus sim coniunctus tibi, vt cum Apostolo gloriari possim, & dicere, *Vino autem iam non ego, viuit vero in me CHRISTVS..*

Gal.2.

VIII. MEDITATIO.

Et exercitium spirituale.

Pro preparatione ad sacram communio-
nem, quando iterum ad Ecclesiam.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. Quo die communicandum est summo mane, simulatq; euigilas, cogita Dominum magno desiderio te in Ecclesia

MEDITATIONES. 37

sia expectare, vt possit in anima tua re-
quiescere. Quare tu instar sponsæ, vt pla-
ceas illi, potius rationē habere debes in-
teriorū ornamentorū animæ, quæ illi in
primis probantur, q̄ extenorū corporis.

2. Eundo ad Ecclesiam per vias, con-
sidera quanta lætitia afficiatur angelus
tuus custos, dum videt te euntem, vt su-
um tuumq; Dominum recipias, eumq;
rogabis, vt tibi adiumento sit ad dignè i-
psum recipiendum.

3. Ingressus Ecclesiam in uoca B. Virgi-
nem, aliūmue Sanctūm, cui fueris deuo-
tus, vt te comitetur ad recipiendum Iesu-
sūm, qui tuo vult uti hospitio.

4. Simulatq; cooperis videre altare, in
quo est sanctissimū Sacramētū, corde
illi humile facies reverentiā, & aestiman-
do te tanta maiestate indignū, dices cum *Luc. 8.*
publicano: *D̄eūs propitius esto mihi pecca-
tori.*

FRVCTVS

Fructus huius octauæ Meditationis
erit, procurare spiritualē in anima lætitia
ad recipiendū cœlestē sponsum, nā eius-
modi lætitia ad modum Domino placet.

COLLOQIVM.

Flexis ante altare genibus, ante quam
communices, hoc vel simile
institues colloquium.

B 71 O Benignus

O Benignus mi^{les}, ecquis fauor i-
ste est, quo me prosequeris? nonne
ego sum misera illa creatura, quæ
toties, tot modis impudenter te offendis?
Quid boni in me est, ut speciali inspira-
tione me digneris attrahere ad tuā sacrā
mensam? Domine, Dauid quidem clau-
dum Miphib^os^{eth} iussit venire ad se, vo-
luitq; ut è regia sua mensa pane vescere-
tur, & tanq; filius regis tractaretur, sed id
factū fuit, quod esset filius Ionathæ sui
amicissimi, à quo Dauid multis affe-
ctus erat beneficjs. Sed tu Domine, si in
me oculos cōjicies, inuenies me manib.
pedibusq; claudum, qui nihil vñquam
laude dignum gessi. Si respicias in patrē
meū Adamum, inuenies inobedientiam
& rebellionem. Quod ergo pōtentissime
Domine, infinitis partib. Dauide sapien-
tior & potētior, me ingratū terræ vermicu-
lum admittere velis ad pretiosum illum
cibum è sacra mensa tua sumendum, res
est, quæ nimium me pudefacit, quando
non solum non dignus sum adiungere
me ad sacrum tuū altare, sed etiam pro-
metui, velut ingratus, nimisq; tepidus à
te repelliri, & repudiari. Ecce Domine, ad-
sum, ut te in animæ meæ domicilium
recipiam. Sed heu, ipse sapiens Salomon,
cum multis annis, magnis impensis, no-
bile

a Reg. 9.

MEDITATIONES, 39

bile exædificasset templum, tamen mirabatur, non dignari Dei maiestatem habitare in illo: vnde obstupefens, & quasi extra se raptus, dicebat. *Si enim cœlum, &cœli cœlorū te capere non possunt, quā.* 3. Reg. 8.
to magis domus hac quam edificauit? Quid ergo dicam ego, qui duas vix horas impendi in præparanda anima mea? Domine, quandoquidem tibi placet, venire ad capiendam sedem & quietem in anima mea, obsecro te, ut animam meam conuertas in domum orationis Patri cœlesti consecratam, ut in ea requiescas, & ego consolatus cantem cum Prophetā, *Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.*

Psalm. 22.

IX. MEDITATIO.

Quando iam iam communicandum est.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. ANTE QVAM communices, considera verba à B. Virgine ad angelum dicta, cum in ea filius Dei incarnaretur. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Cum enim tu eundem Dei filium recipere debeas, existimare debes te esse seruum, in memoriam reuocans seruum pendere à suo Domino, ut id solū velit, quod vult Dominus, uō plus nec minus.

2. Dux

46 PINELLI

2. Dum communicas, cogita Domum ingredi animam tuam, cui honorem & reverentiam exhibebis, adorando eum tanquam Deum, & amantissimum Dominum tuum.

3. Contemplare deinde te totum circumdatum Angelis, Dominus suu verè sub speciebus panis à te sumptis contentum, adorantibus omnemq; reverentiam exhibentibus.

4. Deniq; cog ita; te non esse amplius tuum, neque te amplius debere tractare te ipsum, tanquam rem tuam, sed tanquam rem Dei.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius nonæ meditationis est, facere firmum propositum, quod ve- lis erga Deum, omnesq; res diuinæ esse fidelis, affectus, & diligens, sine quibus proprietatibus nullus seruus Domino suo gratus esse potest.

COLLOQVIVM.

Luc, 2.
DOMINE, ô quantum submittis te, dum non deditur intrare vilæ animæ meæ domunculam. Satis esse debuit amori tuo, nasci propter me in stabulo, & non toties intrare, & remanere in stabulo. O mi IESU amabilis, q; de corde descendenteris, ut in B. MARIAE VTCRO: quiesceres, non admodum mirum fuit,

M E D I T A T I O N E S .

suit; quia erat uterus virginalis, puriorq;
purissimis angelis cœlestibus. O sancta
Elisabeth, quæ visitata & salutata ab hu-
ijs Domini matre, considerans eius di-
gnitatem, dixisti, *Vnde hoc mihi, ut ma-*
ter Domini mei veniat ad me? Quid ergo *Luc. 1.*
ego dicam, id quem rex Maiestatis venit
infinitis partibus dignior **M A R T I A**? Et
venit ad me, non solum ad me visitan-
dum, sed etiam ad me sibi vniendum &
donis cœlestibus locupletandum. O a-
nima mea, quod tua voluntate **I E S U**
tradideris sceptrum & possessionem tui
ipsius, vehementer gaudeo: sed a luerte,
te hoc ipso actu obligatum ad inferendum
apertum bellum omnibus peccatis, hu-
ijs Domini tui, cui traditus es, hostibus
capitalibus. Nec amplius potes sine ma-
nifesto rebellionis crimine aditum peccato-
date in domum tuam iam **C H R I S T O**
consecratam. Considera quoque, conue-
niens non esse te, postquam pastus es pa-
ne angelorum, deinceps uti cibo bestia-
rum. Non ignoras sapientem regem Sa-
lomonem noluisse cōiugem suam regis *2. Par. 8.*
Pharaonis filiam habitare in domo, in
qua arca Dei fuerat: nefas enim esse pu-
tabat sc̄minam progeniem suam à gēti-
libus Dei inimicis ducentē tam longū san-
ctum incolere: quantum ergo scelus e-
git sa-

PINELLI

42   sit , si peccato locus detur ubi versatur
Deus ipse , & arcæ Dominus . Quod de-
inde Dominus te in ancillam suam re-
cepit , gratia fuit singularis ; quare &
eniti debes , vt omnia illi officia & ser-
uitia deferas , q̄ eius dignitati debentur.
Gen. 28. Reuoca in mentem Iacob Patriarcham
septem annis seruissē , vt Rachelem ac-
ciperet ; postquam verò accepit , rursus
alijs septem seruissē . Quod tamen tem-
pus ipsi Iacob , præ amoris in Rache-
lem magnitudine , breue videbatur .
Multo autem breuius tibi videri debet
tempus , quo huic Domino seruies , labo-
res quoq; leuiores , eō quod infinitis mo-
dis amabilior sit quavis creatura . Fœlix
eris , anima mea , si cognoscas , quid sit
huic Domino seruire : recordare , quando
olim vano huic sœculo seruiebas , quot
subiectus fueris animi perturbationib.
quot agitatus suspicionibus , quanta in-
uidia diuexatus , quot cruses peracerbas
sustinueris . Verum nunc cum huius cœ-
lestis patroni auxilio , quem hodie suscep-
isti , omnem huius mundi vanitatem
& pedibus obterere potes , & passionum
tuarum , ipsiusque mundi esse do-
mina , seruire enim Deo
regnare est .

MEDI-

MEDITATIO X.

In præparationem quam docet S. Paulus

I. Cor. II.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. C O N S I D E R A Apostolum in præparatione ad sacram communionem exigere tria. Primum est, ut communicaturus prius examinet suam conscientiam quod significatur his verbis: *Probet autem seipsum homo & sic de pane illo edat.* ^{I. Cor. II.} Et si aduertat eam aliquo peccato mortali, inquinatam, ante communionem cōfiteatur, lachrymisq; ex corde eam ablusat & expurget.

2. V U L T Apostle Sacram Eucharistiam accipi dignè, si secus fiat, iudicium, inquit, sibi manducat: hoc est, qui sine humilitate, vel cum conscientia inquinata, aut prava intentione recipit corpus Domini, reum se facit æternæ damnationis: atque hoc significatur illis verbis: *Qui manducat indignè, iudicium sibi manducat.* ^{Ibid.}

3. V U L T denique S. Paulus communicantem facere discrimen inter hanc mensam & prophanam, inter hunc cibū celestem & communem. Et hoc est, dicit ^{Ibid.} iudicare corpus Domini: qui enim vere credit, in hostia esse CHRISTVM verū Deum & hominem, cum cum omni humilitate

44 PINELLI.

militate & reverentia recipiet, ac ex corde dicet cum Centurione : *Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum.*

FRVCTVS.

FRVCTVS huius decimæ meditacionis est, exercere contritionis actus, & ex corde de præteritis peccatis sœpe dolere, quia *cor contritum & humiliatum Deus non despiciet*. Deinde magno animi sensu & desiderio à Domino summam animi puritatem postulare clamando cum Propheta : *Cor mundum crea in me Deus.*

ANNOTATIO.

TRIA hæc, quæ apostolus in præparatione ad sacram communio nem requirit, in filio prodigo fuerunt, quando à Patre suscepitus est ad manducandum vitulum saginatum. Primum filius prodigus se examinavit, agnitoq; in sœlici statu suo surrexit, de erratis commissis, & mala vita ex animo dolens, inde Patrem adiit, se peccasse confessus est, ac promissa vitæ mutatione, & obedientia ei reconciliatus est : quibus actibus designatur confessio.

21 Vestimentis, calceisq; nouis induitus est, & annulo ornatus, quibus ornamenti cæ intelliguntur virtutes, quæ necessariæ sunt ad sacram Eucharistiam dignæ.

MEDITATIONES. 45

dignè recipiendam, vt fides, amor, humilitas, deuotio.

30. Accubuit mensæ, & comedit vitulum saginatum, vbi cognouit vitulum sua causa esse occisum, & quod discrimin aliquid esset inter illam mensam & alias.

HIC notandum est, eum qui peccatum mortale commisit, non antè debet sacratissimum CHRISTI corpus recipere, quām fuerit confessus, etiamsi sibi videatur contritus. Et si sacerdos aliquis impellente necessitate sacrum faciat, non facta prius, ob confessoris absentiā, confessione, prima quoq; occasione confiteatur. Ita sanxit Sacrum Concilium Tridentinum Sess 13.c.7. Ac si quis aliud conaretur docere, prædicare, vel pertinaciter asseuerare, aut publicè disputando contrarium defendere, esset ipso facto excommunicatus, secundum idē Conc. Trid. Sess 13 can. 11.

VULT quoq; Ecclesia sancta, ob tanti Sacramenti reuerentiam, vt communiciatur, vel missam celebraturus sit ieiunus, hoc est, vt à media nocte antegressa non comederit aut biberit. Ita decretum est, de Consecr. dist. 2. can. liquido. Excipitur infirmus, quando Eucharistiam sumit loco viatici de Consecr. dist. 2. can. presbyter.

COL-

PINELLI
COLLOQUIVM.

DOMINE etiam si Apostolus tuus
nunquam fecisset mentionē pu-
ritatis conscientiæ, quæ ad diuinū
hoc Sacramentū requiritur, quis non iu-
dicaret te omnis puritatis fontē suscipi-
endum esse corde mundo & puro? Si sa-
cratissimū corpus tuum iam mortuū in-
uolutū fuit linteo mundo, & humatū in
sepulcro nouo, in quo nullus vnquam
reconditus fuerat: quanto potius nunc,
cum sanctissimum corpus tuum est glo-
riosum, recipi debet & deponi in loco
mundo? Id benè significauit Propheta
tuus, cum dixit: *Lauabo inter innocentes
manus meas, & circumdabo altare tuum
Domine.* Primò enim lauandæ sunt ma-
nus, id est, expiandæ malorum operum
culpæ, deinde adeundum altare Dei, ad
degustandum panem cœlestem. Verùm
ō Pater æterne, quam parum requiris à
nobis ad manducandum agnum imma-
culatum à te de cœlo missum ad nos è
seruitute peccati liberandos. Iudæi ad
manducandum suum agnum Pascha-
lem, qui erat vmbra & figura huius sub
accidentibus panis reconditi, procurare
debebant ut haberent agnum anniculū,
immaculatumq; qui ab eis assus igni cū
pane azymo & lactucis agrestibus, reni-
bus

Mat. 27.

Luc. 23.

Ioan. 19.

Psal. 25.

Exo. 12.

MEDITATIONES. 47

bus succinatis, calceatis, & baculos in manu tenentibus festinanter comedederetur. Heu quam graue & molestum hoc o-
nus fuit? Eiusmodi nēpe fuit, quod, teste *Acto. 15.*
S. Petro, neq; patres nostri, neq; nos portare
potuimus. sed ad manducandum verum
agnum, qui tollit peccata mundi, in lege *Ioan. 1.*
gratiæ non aliud requiris, nisi consci-
tiae puritatem & cordis deuotionem.
O quam verum est benigne mi IESV
quod de tua lege dixisti, *Iugum meum*
suaue est. Et onus meum leue, Imò tam *Matth. 11.*
leue & suaue est, vt si non esset, qui singe-
ret laborem in præcepto, vt loquitur tuus *Psal. 93.*
Propheta, non merecetur nomen oneris
vel iugi. O anima mea, iam vides ad quā
pauca te obligāvit Christus, ad dandam
tibi in hac vita venerabilis Sacramenti
beneficio copiam suæ gratiæ, & in altera
vitam æternam. Attende tibipsi tantū,
vt quoniam Dominus pro sua immen-
sa bonitate tam facile reddidit tibi hoc
tuum inæstimabile lucrum, non iterum
tua negligentia recidas in exitium sem-
piternum. Considera sedulò, quid age-
re velis. Non recipere tam benignum
Dominum, qui venit ad te suis donis lo-
cuptandum, ingens est inhumanitas,
& tibi valdè perniciosa. Recipere vero
eum

48 PINELLI

cum indignè tua culpa, mera ignavia
est, quæ illi iniuriam, tibi pœnam con-
ciliat. Rectius ergo feceris, si imiteris ex-
emplum pauperis rustici, qui intelli-
gens Regem velle quiescere in domo
sua, omnia remouet, quæ oculos regios
offendere possint, totamq; domum dili-
genter expurgat. Et quamuis eam non
exornare queat pro tanti hospitis digni-
tate, tamen facit, quantum potest, ad di-
gnè eum recipiēdum. Deinde magna fe-
stinatione Regi obuiam procedit, mag-
na lætitia cum in domum suam recipit,
& intimo affectu pro tanto fauore sibi
præstito gratias agit. Si ergo pro Domi-
no terreno tanta fiunt, quid facies o ani-
ma mea regi celesti, qui venit non ut
tuo sumptu viuat, sed ut sua tibi imper-
iat? labora igitur in expurganda & or-
nanda tui cordis domo, nam ante suum
aduētum præmittit certum hominem,
qui peristomatis exornet cubiculum in
quo est versaturus, & in aduentu suo di-
cet tibi: *Tota pulchra es amica mea, &*
macula non est in te.

XI. MEDITATIO.

*De homine deuoto cui Christus in ultima
cœna fauorem suum ex-
hibuit.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

I. IMA

MEDITATIONES. 49

2. IMAGINARE te fuisse Hierosolymis, quando à Christo nobile hoc Sacramentum fuit institutū, singulari q; fauore te ab eo per Apostolum quendam intuitum, ut tanto mysterio præsens adesses. Considera ergo, quanto gaudio exultatura fuisset anima tua hoc nuncio, quamq; celeriter omnibus negotijs post habitis eō excursurus fuisses.

2. Imaginare, simulatq; ad cœnaculum venisti, Dominum tibi pedes lauisse, & defluentibus in eos lachrymis dixisse: Hoc facio, ad eluendas varias noxas in tuū creatorē, ambulando per vias iniq; commissas. Lauo te quoq; ob labores, quos mei amore in via spirituali tolerabis. Considera quot lachrymas profudisses, quantum in te ipso pudefactus fuisses, quale propositum fecisses diuinæ voluntatis in reliqua vita perficiendæ.

3. Imaginare denique, quomodo postea te iussit mensæ accumbere, connectisque sæpius in te amore plenissimis oculis dixerit. Ego te tantis beneficijs præueni; deinceps autem cumulabo maioribus, tantum persevera in mea dilectione. Considera qua modestia in sacra illa mensa usurus fueris, quanta attentione diuina Iesus verba exceptu-

C

rus,

50 PINELLI
rus, quale propositum eius consilij pa-
rendi facturus, ac denique quanta devo-
tione fueris communicaturus.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XI. Meditationis
erit, Domino ex corde agere gratias, roga
re que ne te sinat mori ingratum.

COLLOQVIVM.

DOMINE sicut dubium non est il-
lum futurum fuisse excessum a-
moris & fauoris, ad quem etiam
angeli obstupescere potuissent, ita cer-
tum est, me etiam obligatissimum futu-
rum fuisse, non tantum ad percurrentā
omnium mandatorum consiliorumq;
tuorum viam, verū etiā ad vitam
amore tui profundendam. Verū tunc
neque præstantiore cibum, neque do-
num nobilius mihi impertisses, quām
nunc impertis in sancto tuo altari. Nam
in hac exigua hostia, quae mihi porrigitur
mirabiliter recondita latet & diuini-
tas, & anima, & humanitas tua. Si igitur
donum idem est, & ex valore doni nasci-
tur obligatio, quis non videt me tibi be-
nefactori meo esse obligatissimū? Quis
non videt, me ingratissimum, aut omni-
nino stultum fore, si tam singularem fa-
vorem non agnoscam? Aperi te cor, &
demon,

MEIDTATIONES.

demonstra quo vinculo redamandia amantem tui Iesum sis obstrictus. O Deus, quam dissimiles sunt rationes agenti tuae, ab illis Principum huius saeculi. Rex Ezechias ut legatis Babylonij regis magnam demonstraret benevolentiam, omnes suas opes & thesauros illis ostendit, nihil tamen ex illis donans.

At tu Domine non solum opes tuas ostendis, verum etiam liberaliter nobis ex illis dona cœlestia, immo & te ipsum communicas. O amor, O liberalitas. Equidem non video cor meum, quemadmodum compensare possit tantam benevolentiam, nisi totum te tradas amori tui conditoris; neque enim fieri potest, ut amando duobus Dominis seruias, sicut fieri non potuit, ut in eodem templo i. dolum Dagon, & arca Dei consisteret. I. Reg. 6.

Declara itaque cui te adiungere & dedere totum velis, num tuo Iesu, qui prius se tibi tradidit nascendo in socium & ducem, moriendo in pretium, mensæ accubendo in cibum, & demum in cœlo traditurus est in præmium, an vero, obligationis tua erga ipsum immemor, malis te tradere amori creaturæ? Eheu, nimis ingratus eris Deo, si te amori creaturarū prostituas, nimis duram inibis seruitutem, iacturamq; nominis tui facies, si te

C 2

amori

52 PINELLI

amori alicuius creaturæ submiseris. Recordare cor meum, nos creatos esse adandum & colendum D E V M. Recordare nos saluatoris nostri gratia, ac huius cibi cœlestis beneficio factos Dei filios, & diuinitatis suæ consortes: non igitur rationi consentaneum est, vt te facias vanthius mundi seruum, aut amorem tuum in aliquam transferas creaturam, cum nulla earum, sed nec omnes simul iuncte possint animum tuum tranquillare. Quære modò, quicquid libuerit: nihil inuenies quod te satiet, nec vñquam acquiesces, nisi amando sedem figas in eo, qui te creauit.

MEDITATIO XI.

Sumpta ex historia de Zachao

Luc. c. 19.

PVNCTA MEDITATIONIS.

In prima parte, que continet historiam.

1. ZACHÆV scupidus videndi CHRISTVM, cum, vt erat statura pusillus multitudine populi ab eius conspectu impeditetur, ascendit in arborem, vbi CHRISTVS erat transiturus.

2. CHRISTVS transiens misericordibus oculis suis in Zachæum coniectis dixit: Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet membra-

nere.

MEDITATIONES. 93

nere: Descendit igitur & totus gaudens illum in domum suam suscepit, existimans magno se beneficio affectum.

3. Iudæi cum viderent CHRISTVM divertisse in domum peccatoris. obmurmurârunt. Quod animaduertens Zachæus conuersus ad CHRISTVM dicit: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus: et si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. Ait autem IESVS ad eum, Quia hodie salvo domui huic facta est.

Puncta pro altera parte que continet applicationem.

1. Ut particeps sis salutis, quæ in hoc Sacramento assertur, necesse est teneri desiderio cognoscendi & degustandi CHRISTVM qui in hostia contineatur. Et ad eum cognoscendum primum opus est mentem sursum attollere, & Dei magnitudinem considerare, terram interim pedibus subiectam tenendo, sicut tenebat Zachæus cum staret in arbore, hoc est, procurare, ut negotia temporalia tunc sint sub nobis, & non in capite distrahendo nos in deuotione.

2. Opus est suscipere Dominum nostrum non cum melancholia, vel scrupulorum angore, sed, ut fecit Zachæus,

C 3. cum.

54 PINELLI
cum gaudio, quod nascitur ex vehemen-
ti erga hoc Sacramentum affectu.

3. Considera, non satis esse C H R I-
S T V M recipere in domum, & deinde ma-
num in sinum reiçere, sed opus est sacrā
communionem ornare bonis operibus,
necessitatibus proximorum exemplo
Zachæi succurrendo: Et qui ita fecerit,
audiet: *Hodie salus domui huic facta est.*

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XII. Meditationis
erit desiderare & postulare à Deo affectio-
nem ad hoc Sacramentum: à qua nasce-
tur lætitia spiritualis ad communionem
necessaria.

COLLOQVIVM.

Psal. 39.
O Benigne mi I E S V, quam libera-
lis es ergaeum, qui te desiderat
& quærit. Desiderio tui teneba-
tur Zachæus, sed visendi tantum, & tu
non solum te visendum ei præbuisti, ve-
rumentam vocasti eum, & te ipsum iau-
tasti in domum eius, cui ad cumulan-
dum fauorem salutem impertiuisti O
quam benè de te ait sanctus Propheta:
*Exultent & letentur super te omnes que-
rentes te, & dicant semper, magnificetur
Dominus, qui diligit salutare tuum.*
Merito gaudes Zachæe, quia in domo
tua habes illū qui gaudere facit oēs an-
gelos

MEDITATIONES. 55

gelos ! Gaudemodo, & pro nihilo ducas,
si inudi iudæi obmurmurent, & te peccato-
rem appellant, cum præstò sit tibi,
quite tueri & iustificare possit. Adiunge-
te illi, & ille tibi vice scuti erit, & si-
mul senties, quam suauis est Dominus. Psal. 38.
O anima mea tu quoq; causam gauden-
di habes, & fortè maiorem, quam Za-
chæus, cum ad te quoque hodie vene-
rit fons omnis gaudi & lætitiae. Audi
quid Zacharias Propheta ad te dicat:
Exulta filia Sion, iubila filia Hieru- Cap. 9.
tem: ecce Rex tuus venit tibi iustus &
Saluator. iubila anima mea, quia Rex
qui hodie ad te venit, non venit causa
exigendi tributi, vel imperandi vestiga-
lis alicuius, sed saluandi tui, & ab inimi-
corum insultu defendendi. Ne existi-
mes maius beneficium Zachæo præsti-
tam, quam tibi: nam dum eum reci-
pis sub accidentibus panis reconditum
præter magnum fidei meritum indicat
se venire ad te, non tantum ad conuer-
sandum tecum, & impertiendum salu-
tem, vt fecit domui Zachæi, sed ad se
tibi vniendum, vt vnum quiddam exi-
stas cum ipso, qui est huius cœlestis cibi
effectus. Quis verò nos videt, hoc longè
maius esse beneficium? Eia benigne mi-
Dominus, quandoquidem dignatus es

C 4

ine-

36 PINELLI

inopem hanc domum meam ingredi,
largire mihi gratiam, ne mihi eueniat,
quod ingratis illis Iudaëis, qui in die
Matt. 28. Palmarum Hierosolymis te magno ga-
Luc. 23, dio & triumpho receperunt; paulò post
Ioan. 19. autem acclamârunt Pilato, *Crucifige,*
Crucifige eum, & ieiecta in humeros
tuos cruce te vrbe eiecerunt. Ante mor-
riar Domine, in m̄ illies moriar, quām
vt te à me reijciam, id enim esset te ex-
tua domo expellere.

MEDITATIO XIII.

*In verba illa Hymni de sanctissimo
Sacramento.*

Mors est malis, vita bonis, vide pa-
ris sumptionis quām sit dif-
par exitus.

Sacra communio malis mors, bonis vita
est. S. Thom opusc. 57.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA hoc diuinissimum
Sacramentum duos contrarios habuiss-
Matt. 27. se effectus. Nam in yndecim Apostolis
Act. 1. causa fuit vitæ, sed in Iuda ob peruersam
eius voluntatem fuit causa ruinæ, mor-
tis, & damnationis.

2. Considera Domibum voluisse
huic Sacramento talem inesse proprie-
tatem & vim ob vtilitatem nostram,
cum, vt Sacramentum hoc non solum a-

marc-

MEDITATIONES. 57

maretur, Verum etiam timeretur, tum
ut Christiani omnes mensam haec diui-
nam non adirent, nisi cum summa mun-
ditie & puritate conscientiae.

3. Considera damnū omne ex hoc san-
cto cibo apud indignè communicantes
consecutum, non vitio Sacramenti, sed
malæ dispositionis communicantium *1. Cor. 11.*
contingere. Vnde Apostolus ad Corin-
thios. Ideo, inquit, inter vos multi infirmi.
& imbecilles, & dormiunt multi, quia
multi indignè communicant.

4. Considera, licet vnde此im Apo-
stoli (vt affirmat S. Iohannes) essent mun-*C. 13. & 19.*
di & puri, nihilominus Dominus vo-
luit illis lauare pedes ad demonstrādam
magnam puritatem, qua sacra Euchari-
stia recipi debet, vt dor *et* vitam commu-
nicanti.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XIII. meditatio-
nis erit, postulare à Domino sanctum ti-
morem reverentialem ex amore & do-
no Spiritus sancti nascentem: qui deter-
ret nos, ne diuinam bonitatem offendam-
mus, & cogit, vt à nobis remoueamus,
quicquid huius sanctissimi hospitis ocu-
lis displicere possit.

ANNOTATIO.

C. 5. Mirari

MIRARI non debemus, si hoc magnum Sacramentum licet ex se admodum salutare, in quibusdam tantum dampnum efficiat, nempe afferat mortem. nam idem experimur in rebus naturalibus. Sol sanis salutaris est, capite male affectis noxius. Cibus stomacho bene disposito utilis est, sed stomacho prauis humoribus infecto affectit morbos & interitum. Sic medicina suo tempore sumpta salubris est, alieno verò tempore, vel sine præparatione vlla sumpta, exitiosa est. Deniq; quidam Doctor ait: Quemadmodum planta viua bene radicata, radijs solis, cœlique imbris perficitur & fructifera redditur; sic anima in caritate viuens & in CHRISTO hoc cœlesti Sacramento, gratiaq; quam efficit, radicata, in perfectione crescit, & fructifera efficitur. Contrà verò, si planta aliqua emortua sit, vel vermem aut defectum habeat in radice, aduentu solis citius exarescit, & imbre perfusa marcessit, ac igni idonea redditur. Non secus si Sacramentum incidat in animam, quæ habeat aliquem vermem peccati vel defectum in intentione, potius eam exsiccet, vt nulli alij rei apta sit, quam igni semper.

COL-

In forma dialogi inter animam & hominem.

A NIMA. Audebo ne accedere sacram arcum, & recipere Dominum gloriae? HOMO. Cur non audeas? A. quia sum miserabilis, infirma; & male inclinata. H. ille medicus pariter & medicina est. Ipseque dixit: *Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus.* Matt. 9. A. Sed si adfert mortem timendum est, & longius ab eo recedendum. H. Autem quoque est vitae, quare amandus est & non fugiendus. Tantum præparate, ut dignè eum recipias, & tibi erit salutris, reformidet autem in oritem, qui indignè se illi adiungit. A. Si Iohannes Baptista in utero matris suæ sanctificatus se reputauit indignum ad soluendam corrigiam calceamentorum CHRISTI, & Petrus existimans se indignum præsentia CHRISTI dixit, *Exi à me Domine* Luc. 3. *quia homo peccator sum;* quomodo ego misera peccatrix audebo citra poenæ æternæ periculum in me recipere meum creatorem? H. Si ille de coelo descendit ad vocandum peccatores, vt daret eis gratiam & iustificaret, cur tu vocantem non sequeris? A. Quis me securum pœnæ faciet? H. Humilitas & Amor, illa ex- 1. Reg. 6.

C 6.

alta-

PINELLI

60 altabere, hoc præmiabere. A. Heu, si Beth
samitæ seuerè à Deo puniti sunt ob oculos in arcam coniectos, qua ratione ego
audebo suscipere ipsius arcem Dominum? H. Bethsamitæ meritò puniti sunt, quia
respexerunt arcam ex curiositate, nec de-
bita reverentia affecerunt: tu verò si co-
mites habueris humilitatem & amorem
non imitatere Bethsamitas. A. Si Ange-
li ad huius magni Domini præsentiam
contremiscunt, quomodo tu exigis à me:
vt ego vilis creatura eum reponam in imis
visceribus meis? H. Tu quoque, si bene
consideres maiestatem huius summi re-
gis sub accidētibus panis reconditi, iusta
contremiscēdi causam habebis, sed tuus
timor nasci debet ex amore, hoc est, vt
timeas offendere Dominum tam ama-
bilem. Itaque ab amore impulsa, & ab hu-
militate associata progredere longius, &
non solum nō offendes, sed etiam à tuo
amabili Iesu benevolè recipiere. A. Heu,
agnosco me indignam. H. Ceturio quo-
que se indignum reputabat, vt CHRISTVM in domum suam reciperet. Ve-
rūm Dominus est, qui facit dignos eos
qui agnita indignitate sua humiliter ip-
sum accedunt. A. quis nouit, num in me
sit aliqua prava dispositio, quæ recepto
hoc diuino Sacramento, mihi afferat mor-
tem?

¶ Reg 6.

Iob. 26.

Mat. 8.

MEDITATIONES.

tem? H. si eonscius illius es, remoue illā:
si non es, da operam vt cognoscas. A. O.
pic i Esv, tuā infinitā bonitati confidens
ad te venio, teque obsecro, vt oculos tuos
auertas ab ærumnis meis: Si enim *iniqui Psalm. 29.*
tates obseruaueris, quis sustinebit? Si autē
voles eas respicere, rogo, ne eas respicias,
vt Iudex ad puniēdum, sed vt misericors
medicus ad sanandum illas: Fac Domi-
ne, vt hæ miseriæ meæ cedant in maiore
tuum honorem & gloriam, uti cessit in-
firmitas cœci nati: Si enim meab illis li-
beraueris, hoc amplius in me resplende-
bit tua misericordia, quo indignior ego
fui, & miserabilior.

MEDITATIO XIV.

In illa verba Hymni, *Ecce panis Angelorum factus cibus via-*
torum.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, labores & lachrymas
fuisse ordinarium hominis cibum, post-
quam sua culpa electus est ex parady-
so.

2. Considera statum, in quo versatus
fuerit homo existens in deserto luctus &
planctus. Erat enim coactus peregrinari
per mundum, & securitate ducis, & rerū
necessiarium prouisione destitutus. Ita
que defectu illius facile aberrasset à via;

Matth. 15.

C 7 deo.

defectu verò huius facile defecisset.

3. CONSIDERA sollicitudinem amoris plenissimam, quam misericors Saluator de eo habuit; cùm ipsem voluerit esse & dux, & cibus hominis in exilio.

4. CONSIDERA cibum Angelorum non esse alium, quām Deum Regem gloriæ, quo Angeli in cœlo aluntur, & contēplando perfruuntur. Hunc ipsum cibum amabilis Redemptor noster voluit quoque esse cibum hominum, & idcirco dicit: *Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum.*

F R V C T V S.

FRVCTVS huius XIV. Meditationis erit, exercere amabiles gratianimi actus erga Dominum, qui tanto nos favore prolectus est, suamque Maiestatem precari, vt rite cognoscamus, quantum ea de causa ipsi IESV obstricti simus.

C O L L O Q V I V M.

FERINE potest Domine, te tanta amore hominem prosequi, vt eum Angelorum cibo pascere volueris? An possibile est, te huius Angelici cibi beneficio velle unum quiddam ex te & ipso efficere? Lætamini filij Adam, ne enim amplius in vos conueniet illud Prophetæ dictum, *Fuerunt mihi lachrymae* Psalm. 41. *mee panes die ac nocte, dum dicitur mihi quo-*

MEDITATIONES. 63

quotidie, ubi est Deus tuus? Nam cibus
vester non sunt amplius lachrymæ, sed ci-
bus Angelorum, & Deus vester non suc-
censet vobis, nec longè absit à vobis, sed
est in specie panis, quam frequenter por-
rigit vobis. O Spiritus beati, suceurrite mi-
hi, ut tatum meum benefactorem agno-
scam. O angeli sancti, & vos imprimis Se-
raphini, docete me, quomodo redem-
ptorem meum amare debeam, qui præ-
ter omne meritum meum mihi fauet,
subministrando mihi in cibum vestrum
panem. Domine eam ob rem Propheta
tuus attonitus gloria batur dicens: Pa- Psalm. 77.
nem Angelorum manducauit homo. Et
loquebatur de Manna ministerio Ange-
lorum facto. Eia quæ gloria, quis meus
stupor erit, si possim cum veritate dicere,
Manducat Dominum pauper, seruus & In hymn.
humilis, o res mirabilis! Quid rependere
possum mi benigne Iesu, quando quo
plus amore tui facio, hoc maiori me fa-
uore prosequeris in commodum meum?
Ah durum & peruersum cor meum, quo
modo cum cœlesti yescatis cibo usque
permanes terrenum? quando tandem e-
uades cœlestes? Quomodo, cum alaris ci-
bo angelico, manes adeò sensualis, & à
spiritu alienus? Quomodo ad præfenti-
am Iesu, qui tuus es, cibus, & amoris
flam-

PINELLI

64 flamma, non inflammatis, & collique-

Eze. 12. scis? An quia constas è terra? O IESV re-

Col. 6.

cordare hic, quod alicubi dixisti, Ignem

veni mittere in terram, & quid volo, nisi

ut accendatur? Accendatur ergo in me,

vt terra cordis mei instar ardantis flammæ

accensa feratur in sublime, & quæ sur-

sum sunt quærat, quia tantum res illæ e-

am possunt tranquillare. O anima mea

quomodo fieri potest, vt viuas in tantæ

Majestatis aduentu? Quomodo possibile

est, vt ad præsentiam Regis gloriæ non re-

digaris in nihilum? Heu quid causæ fuit,

vt Daniel conspecto angelo, instar herbæ

quæ emarcuit, conciderit in terram, sic

vt teste Scriptura, non remanserit in eo

fortitudo, sed iacuerit consternatus in ter-

ra spiritu & facultate loquendi destitu-

tus. Et tu ad Domini aduentum, angelorum

conditoris non contremisces? non te

commouebis? Columnæ cœli, inquit

Iob, contremiscunt & paudent ad minimū

nutum huius eiusdem Dei, & tu manes

immota? Ah Domine tu unus huius rei

rei causa es, quia amor, quem ei demon-

stras in hoc amabili Sacramento, tam ma-

gnus est, vt eam potius ad redemandum

lætandumque, quam ad timendum inui-

z. Iohann. 4.

tet, cum caritatis proprium sit foras mit-

tere timorem.

ME.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA in Ecclesia primitua,
quæ ab Apostolis gubernabatur , fre-
quenter à Christianis communicatum
esse: à frequentia autem illa promanasse
omnem sanctitatem & ardorem Spiritus
eius Ecclesiæ certum est. Constat enim,
quo consuetudo illa sancta magis magis
que elanguit, hoc simul magis feruorem
ac sanctitatem populi Christiani immi-
nutam fuisse.

2. Considera, quomodo hoc nostro
seculo, quo rursum excitatus est frequē-
tus suscipiendo hoc venerabile Sacramē-
tum, & maior erga illud religio, in horai-
nibus quoque illud frequentantibus cer-
nati ampliorem pietatem, & vitæ perfe-
ctionem, Ecclesiamque multis nouis &
sanctis religionibus ac sodalitatibus au-
tam.

3. Considera, cùm hoc diuinum Sa-
cramentum sit animæ cibus, quo ipsa re-
boratur & sustentatur in vita spirituali, ma-
nifestè consequitur, quo anima sæpius
hoc cibo alitur, eo robustiorem, perfecti-
onemque in vita spirituali reddi.

4. Considera quoque, cùm hoc co-
leste:

Act. 2.

leste Sacramentum sit omnis perfectiōnis & sanctitatis fons, suoſque ſalutares effectus omnibus dignē communicātibus communiceſet, certū eſſe, quo quis communicat crebriūs, hoc amplius eorum effectuum participem reddi. Atque ideo omnes sancti Patres nos ad frequen‐ tem communionem hortantur.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius xv. Meditationis erit, firmum propositum facere attendendis non ſolum ad præparationem dignam, verū etiam ad communionem frequētem; qualis enim illa erit, talis erit & ſtudius huius. In præparatione procurādus in primis eſt amor solidus, qui cōmuniōnem gratam Deo reddit.

COLLOQVIVM.

QVAENAM hęc gratia dulcis Iesu quia me afficis? nec enim tantum mihi dignatus es pretiosam aurifodinam in Ecclesiæ sanctę agro exiſtentem, theſaurum nempe abſconditum, pro quo homo, qui eum inuenit vendit omnia quę habet, vt emat agrum illum, pateſacere: verū metiam crebrius me invitā ad effodiendum tā pretiosum theſaurum, vt dites animam meam. Quod verò me in ſumma admirationem rapiit, eſt quod ad obtinendum agrum, &

MEDITATIONES. 67

effodiendum thesaurum, quoties voluerō, tantam commoditatem addideris, vt non opus sit mihi quidquam rerum mearum diuendere. Benedictus sis mi Saluator, quod ad maius meum bonum gloriosum corpus tuum sub accidentibus panis recondere volueris, vt ad illud gustandum saepius reuenterer, dicereque cum Isaia; Verè tu es Deus absconditus. Domine, si ad consequendum hunc diuinum thesaurum ordinasses duraciunia, peregrinationes longas, sanguinis profusionem, aliasque asperiores poenitentias, omnes hi labores & afflictiones merito tolerari debuissent, ad tuum sacrum corpus vel semel delibandū. Sed, o caritas inaudita, maluisti facilem & delectabilem aditum facere, vt frequentius ad hanc aurifodinam redirem. O Adam, quanto præstantior est posteriorum tuorum conditio, quam tua? Sed gratia benigni & liberalis IESV id factum. Tu pulsus es ex paradiſo, & ne in illum redires ad manducandum de ligno vitæ, & viueres in æternum, à iusto DEO v- Gen. 3. nus è Cherubinis flammæo gladio armatus ad custodiendum illum constitutus est. Verum nos filij agentes in paradiſo Ecclesiæ sanctæ, non solùm non arceremur ab Angelo gladio flammæo, sed ab

Cap. 18.

A-

PINELLI

angelorum Domino amoris flamma inuitamur ad degustandum sepius fructus arboris vitae, immo ad recipiendum illum, qui omnem vim arbori vitae indidit, quem vitam dat felicem & aeternam; sic enim ille nos inuitans promisit: *Qui manducat, inquit, meam carnem, vivet in aeternum.* O anima mea expurgiscere aliquantulum tuum quae Deum magnifica, quia fecit tibi magna qui potens est. Non vides eum, ad te ditandum, factum esse thesaurum tuum? reuertere modò crebro ad eum effodiendum, cum enim pretiosus thesaurus sit, desiderio tuo faciet satis; & cum infinitus sit, nunquam deficiet.

*Ioan.6.
Luc.1.*

MEDITATIO XVI.
Quia est secunda de frequenti communione.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA Dæmonem ferre non posse huius salutaris Sacramenti usum: non uit enim quantum valeat ad consequendam beatitudinem, è qua ille sua superbia excidit: odit quoque illum, quia in eo representatur passio, cuius vi vincitus est & exutus tyrannide, quam exercebat in universum genus humanum.

2. Considera his de causis Dæmonem varijs modis & artibus laborare, ut homines à frequenti communione abstracti.

MEDITATIONES. 69

that. Vnde nos possumus colligere, quām
salutaris sit animæ nostræ crebrior huius
sancti panis vsus, quando constat eum sa-
tanæ, capitali bonorum nostrorum hosti-
tantopere displicere.

3. Considera, cūm natura nostra ex se
infirma sit, & ad malum proclivis, ac id-
eo à Dæmoniæ sæpe incitetur ad malum,
optimum remedium esse, frequenter co-
municare. Proprium enim huius Sacra-
menti est, præbere animæ vires ad expu-
gnandas quasculque tentationes; vnicar
doque eam CHRISTO, omnium bono-
rum duci & normę, ad omne opus bonū
dirigere, quemadmodum liquet in ijs o-
mnibus, qui sæpe, & dignè communi-
cant.

FRVCTVS.

FRVCTVS, qui hauriri debet ex hac xvi.
Meditatione, erit, postulare à Deo fortitu-
dinem aduersus hostem tam callidum;
deinde exercere actus humilitatis, quæ &
dæmonis fraudes patefacit, & cum in tur-
pem fugam coniicit.

COLLOQVIVM.

AM vide bone IESV quot modis ho-
stis infernalis conetur me à tua di-
uina mensa abterrere, nunc me ten-
tat in fide huius sanctissimi abditissimi-
que sacramenti, nunc me excruciat scrip-
tu-

70
pulis: nonnunquam me retrahere contendit ob varios humanos respectus & mundi dipteris; aliquando etiam spe maioris, vel commoditatis, vel deuotionis suspensum relinquit. Et si hac via eius conatus non succedant, operam dat, ut queratur caro permolestam & grauem sibi esse tantam sacræ communionis frequetionem. O anima mea, si amabilis Iesvs non lateret tectus in sancta hostia, aut si nobis utile non esset crebrius hoc sacro sancto pane pasci, procul dubio dæmon molestus nobis non esset, imò exultaret, nos temporis in hac re iacturam facere. Verum malignus non ignorat, quis sub accidentibus panis lateat, probeque nouit, quem fructum inde recipiamus, & idcirco inuidia, odioque in nos ardens, conatur nos remorari. Et tu caro peruersa & impostrix, quid obstat? Fierine potest, vt noxijs suis perfruare illecebris, te omnes contemnere eternas, nullumque defugere periculum? ac, vt animæ tam facile & salutare exhibeas antidotum, te grauiter ferre? Nam vide Domine, quæ bella salutis meæ hostes mihi moueant. Ad ineundum pugnam non aliud à te postulo, quam quod postulauit & obtinuit tuus Iesu, Pone me iuxta te, & cuiusvis menuis

MEDITATIONES. 71

pugnet contra me. Sta à partibus meis
Domine, & securus ero. nullus me ab hu-
iis cœlestis Sacramenti retardabit fre-
quentia. Orote igitur benigne mi IESU,
vt sicut mihi bonitate tua inspirasti, vt
hunc pretiosum cibum degustare inci-
perem, sic mihi largiaris gratiam dein-
ceps, cum cum iucunda perseverantia
frequentandi. Fac Domine, vt ne huius
sanctissimi Sacramenti mihi memoria
excidat: alioquin, scio, cor meum lan-
guesceret, & cogar cum mœrore & dolo-
re cum Propheta dicere, *Aruit cor me- Psalm 162.*
um, quia oblitus sum comedere panem
meum.

MEDITATIO XVII.

*Qua est tertia de frequenti com-
munione.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA Kedemptorem no-
strum non sine causa hoc Sacramentum
sub specie panis instituisse: vt, nempe, in-
dicaret, nos eo saepius vi de bere, nam vt
panis communis, saepius comes, vi-
tam conservat temporalem, sic sanctissi-
mum Sacramentum conservat vitam spi-
ritualem. Et de hoc pane multi sancti Do-
ctores intelligunt illud, *Panem nostrum*
quotidianum da nobis hodie Si enim rati- Euc. II.
lumitur, quomodo est quotidianus?

2. COR-

2. Considera frequentis communionis beneficio hominem verè fieri deuotum & spiritualem. Nam in ea, præ quam quod sacramentum vi sua opere tur, interuenit quoque præparatio, qui consistit in exercitio virtutum, vt fidei contritionis, orationis, castitatis & similium; quod exercitium si frequetetur mutas ex se procreat virtutes, sic vt corpori reddatur castum, & obsequens animæ, anima Deo. Atque hoc est esse deuotum & spiritualem; quod non consequimur si raro communicemus.

3. Considera, recipere CHRISTVM in Sacramento cum præparatione debita, non esse aliud, quām venerari illum & magno in pretio habere: Qui ergo cerebrius communicando eum recipit, cerebrius quoque eum honore diuino afficit & veneratur. Qui verò honorauerit CHRISTVM in terra, honorabitur vicissim à Patre coelesti in cœlo. Et hoc spectabat sanctissima Dei Mater, quæ, (vt quidam sancti Patres asseuerant, & nos breui dimis) saeppe communicabat.

F R V C T V S.

FRVCTVS huius XVII. Meditationis rit, petere à Domino, vt sicut panem terrenum nunquam fastidit stomachus, sic cibum coelestem nunquam fastidiatus.

COL

VID agam mi dulcis IESV, duo
enim potentissimi capitanei vali-
dè me oppugnant, Timor scilicet
& Amor. Timor menti obijciens ex-
cellentiam huius augustissimi Sacra-
menti, facit, vt retrò pedem referam. Amor
verò commonstrans vnionis præstan-
tiam, quam admirabile hoc Sacramen-
tum tecum conciliat, iucundo quodam
desiderio me impellit, vt in conspectum
venire audeam. Heu quid agam, si à ti-
more victus longius à tua sacra mensa
recedam? cùm verò tu dixeris: *Nisi man-*
discaueritis carnem filij hominū, non ha-
bebitis vitam in uobis, quomodo viuere
potero ego, sine hoc viuifco & salutife-
ro cibo? si autem ab amore vincar, tám-
ne audax ero, vt sine timore recipiam Sa-
cramentum tantæ maiestatis? & cùm
non sim dignus illud respicere, quomo-
do dignus ero recipere? Quid ergo fa-
ciam ó miSaluator? Sat scio, alterum sine
altero tibi non placere: cùm enim Pater *Mal. i.*
noster sis, tibi vtique debetur amor, &
cùm item Dominus sis, timor & reue-
rentia. Quare statuo utriusque operam
dare, utrumque in meum comitatum re-
cipere. Amor efficiet, vt veniam crebrò,
& perlibenter, Timor ut reuerenter, &

D cum

PINELLI

74 cum diligentí præparatione. Et tuum clementissime Redemptor, quandoquidem dignaris me toties ad tuum sacrum inuitare conuiuum, age, vt duo hic capitanei non me deserant. Eia cœlestis Pater, quoniam tot beneficijs me tibi duxisti, totque amoris vinculis ligasti obsecro te per amorem illum, quo semper vñigenitum & dilectum filium tuum es prosecutus, non velis me ita ligatum relinquere, sed potius ad filium tuum pertrahere, quandoquidem per Oseam Prophetam illum mihi promisi, quando dixisti: *Traham eos in vinculis caritatis.* Recordare quoque tu Saluator, te promisisse hanc tractionem cum diceres. *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.* Iam Domine es exaltatus, reliquum est, vt nunc quoque cor meum trahas ad te, quo cum non inueniat ubi quiescat columbae instar, reuertitur ad arcam salutis Cæterum, si tu Domine sanctam manum tuam non porregas, eamque ad intra arcam non attrahas, remanebit foris, & facile putidis huius vitæ aquis suffocabitur.

MEDITATIO XVIII.

Qua est quarta de frequenti Communione

PVN

Cap. II.

Ioan. 12.

Gen. 8.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

MEDITATIONES. 75

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cum hoc Sacramen-
tum inter maxima beneficia à Deo no-
bis in hac vita præstata numeretur, nul-
la re nos ingrati animi notam magis ef-
fugere, quām crebra communione: nam
præterquam quod ea sit benefactori gra-
tissima, sæpe quoque eius renouatur me-
moria, quod ille quoq; fieri desiderauit,
dicens, *Hoc facite in meam commemora-
tionem.* 1. Cor. 11.

2. CONSIDERA, intermissionem fre-
quentis communionis (si opportunitas
non desit) ferè prouenire ex defectu a-
moris. Fieri enim non potest, vt quis ve-
rè amet CHRISTVM, & non sæpius eum re *Luc. 22.*
cipiat; desiderat enim à nobis recipi, &
proposita vitæ æternæ promissione ad re *Ioan. 6.*
cipiendum te inuitat.

3. CONSIDERA proprium esse gratię
in hoc Sacramento conferri solitæ vni-
re se cum CHRISTO; vnde quo quis
crebrius eum recipit, cō maiorem conse-
quitur gratiam, & suo conditori arctius
coniungitur. Quare, nescio, an quid in
hac vita mortali præstantius exoptari
queat.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XVIII. Meditatio-
nis erit, desiderare, & à Domino impe-

D 2 tra,

erare internam affectionem & deuotionem
ad hoc diuinum Sacramentum; ex affe-
ctione enim spirituali oritur persecu-
tia ad illud frequentandum.

COLLOQUIVM.

LÆTARE anima mea , quia habe-
mus Dominum in donando libe-
ralissimum , & in exigendo parcil-
simum. Lætare, quia magnificentia &
misericordia Saluatoris fortiter pro no-
bis depugnarunt . Magnificentia effi-
cit, vt Dominus in cœlestium suorum
thesaurorum amplitudinem inopiam
que nostram respiciens, liberaliter no-
bis subuenerit . Misericordia vero ob-
tinuit, vt idem Dominus, paupertat-
& infirmitatis nostræ misertus, paru-
la nobis exigeret. Quis enim vnquam ci-
stimasset, Dominum tanræ maiestati,
post toleratos tantos pro nobis per-
mæm vitam suam labores & ærum-
nas, nullo suo commodo, sed tantu-
puro erga nos amore incitatum, volu-
se esse nostrum cibum? Cui in mentes
vnquam venire potuisset, eum pro com-
pensando tanto munere non gemma
non aurum, non aliud quidquam, quo
sudore vel labore comparati posset, ex-
gisse, sed cum se nobis in cibum dedisse
id tantum postulasse, vt sæpius eo nos si-
fio

MEDITATIONES. 77

ficeremus? O liberalitas immensa, o caritas infinita! Age anima mea, ne amplius contremisce, etsi enim cum donis crestant debita, quoque donum nobilium in nos collatum est, eo grauius ab omnibus in gratitudinis flagitium redditur, amabilis tamen IESVS sua gratia nos hoc periculo liberavit, non exigens a nobis, nisi rem peregrinam & facilem.

Matth. 26.

Quod Domine non est aliud, quam omnino me pudefacere. Nam saepe te in hoc venerabili Sacramento sumere, non solum facile est & delectabile, verum etiam in utilitate in meam ampliorem redundat, ut & maiorem gratiam in terra, & maiorem consequar gloriam in celo.

Quid vero hoc aliud est, quam cumulare beneficium beneficio? Quid autem me fiet Domine, qui pro tot beneficijs nihil rependo, nisi ingratitudinem? qui pro tam pretioso cibo, quo ex gratia tua me alis, non reddo nisi fel & acetum? Me rito profecto ad meam confusionem objecere mihi potes, quod olim apud Isaiam obiecessi populo Iacob: Quid est quod debui ultra facere vinea mea, & non feci ei? an quod expectavi ut faceret uias, & fecit labruscas? Confitor mi benigne Domine, me per ingratitudinem meam omnia mala, quae ingratiae tuae vineae si-

D 3

12-

PINELLI

78
rahel comminatus es, promereri. Verum
memento pie iESV, quām carē tibi vi-
nea illa constituerit: triginta siquidem an-
norum ærumnis illam plantasti; sudore,
lachrymis, & pretioso sanguine tuo irriga-
sti. Quod si nunc negas pluias de ccelo,
& sepem euertis, accurret mox aper de-
sylua, eamque totam conculcabit & ex-
terminabit. Sed potius tu Domine in-
grediaris in illam, & visitando perfice-
am, quam plantauit dextera tua.

2sal.44.

MEDITATIO XIX.

*De defectibus quibusdam, qui fructum
communionis impediunt.*

PVNCTA MEDITATIONIS

1. CONSIDERA, præter peccatum
mortale, esse alia impedimenta, quæ eti-
am tollant, imminuunt tamen huius
Sacramenti fructum, ut est, paulò ante
communionem tractare negotia, vel ni-
mis familiariter cum alijs conuersari,
quod etsi malum non sit, tamen colle-
ctionem animi ad hoc tantum mysterii
requisitam tollit. Quare & tales non ex-
periuntur illum sensum & voluptatem
spiritualem, quam Deus in communio-
ne largiri solet.

2. Impedimentum quoque est, ad-
ire sacram mensam, nulla prius reflexio-

MEDITATIONES. 79

ne in seipsum facta, non considerando
quò eat, quid intendat, quem sit recepta-
rus, quam præparationem afferat. Et
quoniam in quois nostro negotio-
lo, circumspicimus omnes eius circum-
stantias, conueniens est, vt ad huius quo-
que negotij diuini, & ad animæ salu-
tem spectantes circumstantias attenda-
mus.

3. Denique impedit, quando ho-
mo mox à communione, aut colloquijs
habendis, vel negotijs tractandis se tra-
dit, sic enim facilè ardor ille spiritualis
in communione perceptus evanescit.
Et sit quodammodo Sacramento iniu-
ria. Sicut enim magna inurbanitas es-
set, Principem virum excipere in do-
mum, & postea eo deserto solo, egredi so-
ras; sic prorsus facit, qui mox post com-
munionem, miscet se aliorum collo-
quijs, siue recreationis, siue negotiorum
causa.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius xix. Meditationis
erit, dolere de dictis defectibus, cum pro-
posito se emendandi.

COLLOQVIVM.

A N non vides anima mea, quām
parum exigat à te Dominus, vt
particeps fias tam eximij & salu-

D 4 ta-

PINELLI

taris fructus venerabilis Sacra[m]enti?
Tuum est adire cum deuotione & atten-
tione animi , id enim ille postulat a
te . Recordare , DEVM cùm in mon-
te collocuturus esset cum Moyse, man-
dasse, vt nullus, nec homo, nec bestia
accederet montem, ne Moyses aspectu a-
licuius creaturæ distraheretur. Imò, vi
maiore attentione & collectione animi
vteretur, totus mons magna, obscuraque
nube fuit contextus . Haud secus anima-
mea, fac, vt ad sanctum altare, ubi Deus te
expectat, nulla tecum creatura veniat,
quæ te à deuotione & attentione distra-
hat, cùm non solum colloqui cum Deo
sed etiam ipsum recipere debeas. Ac per-
suade tibi, nunquam te ab eo verè exo-
ptandam & adamandam esse, nisi ad-
eundo hanc sacram mensam omnium
rerum creaturarum prouersus obliuiscaris, &
solius Dei creatoris tui recenteris. Au-
di quid tibi regius Propheta dicat: Filia
postquam obliterata fueris populi tui, & do-
mus patris tui, tunc concupiscet Rex decor-
rem tuum. Et merito Domine, quia cùm
tu sis summa bonitas, & infinitè amabi-
lis , non conuenit te singulari amor
complecti animam illam , quæ nimium
dedita creaturis , neque libere ad tere-
curit , nec toto cordis affectu te que-

Exo. 19.

Psal. 44.

MEDITATIONES. 31

nit. Verum quid agam Domine, ut conse
quar deuotam hanc attentionem? mens
enim mea ex vulnere semel in terrestri
paradiso accepto, ita mansit inordinata
& inquieta, ut saepius contra voluntate
tem meam extra domum vagabunda
oberret. Quid faciam, quando infernalis
ille hostis, ut me a te, tuaque sacra mensa
auellat, tot cogitationibus terrenis caput
meum obturbat, ut cor meum non pos-
sim in te firmiter defigere?

Iam vides clementissime Iesu, quo
in statu verser, nempe natura imbecillis,
& rebus terrenis sic inuolutus, ut nisi mihi
succurras, huius sacrosancti cibi cōfor-
tatione sim cariturus. Aduua quæsio tua
sancta gratia infirmitatem meam, omniaque
remoue obstacula, ut saemlici fal-
conis instar ad tuum sacratissimum cor-
pus, quod voluisti mihi dare in cibum,,
aduoleam.

MEDITATIO XX.

*De sanctissimo Sacramento quando infir-
mis datur pro viatico.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA, inter effectus huius
coelestis Sacramenti numerari impri-
mis illum, quod fortis in perferendis.

D. 5. TERRA

temptationibus reddat eos, qui dignè illud recipiunt. Vnde & olim dabatur ijs, qui rapiendi erant ad martyrium, ut in CHRISTI confessione essent constantes. Et quoniam in discessu ex hac vita ad alteram Dæmones solent nos varijs exigitare temptationibus, idcirco Ecclesia sancta nos corroborat sanctissimo sacramento, ne excidamus vita æterna.

2. Considera illud quoque prodest ad comparandam corporis sanitatem, cu^m saluti animæ ita expedit: si enim ad solū vestium CHRISTI contactum multe receperē sanitatem, quid non poterit facere ipse CHRISTVS animam egri ingens?

Matt. 9. & 3. Considera deniq^{ue}, cū CHRISTVS hoc sanctissimum Sacramentum institutus erit pro spiritali animarum nostrarum auxilio, cogitandum est, quo maiori necessitate laboramus, vt in grauibus & periculis morbis, hoc efficacius suos salutares effectus exercere: cū proprium sit Domini in hoc Sacramento reconditi, ibi promptius succurrere, vbi maior occurrit necessitas.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius extremæ Meditatio-
nis erit, gratia animi actus amoris ple-
nos exercere, agendo ex corde gratia-

D

MEDITATIONES. 39

Domino pro sollicitudine quam gessit in
subueniendo nostris necessitatibus spiri-
tualibus per hoc amabile Sacramen-
tum.

ANNOTATIO.

ANNOTANDVM hoc loco est, san-
ctissimum hoc Sacmentum ac-
cipi debere pro viatico, quoties pe-
riclitamur de vita: nec expectandum est,
dum æger fuerit semimortuus, vt nec
deuotionis, nec contritionis actus vlos
exercere queat. Hoc enim Sacra-
mentum ob adiunctam nostram contritio-
nem & deuotionem longè efficacius ope-
ratur.

2. Priuilegium huius Sacramenti est,
quando pro viatico sumitur, vt quavis
hora etiam à non iejuno accipi possit, quod
concessit Ecclesia, *De Conf. d. 2. can liqui-*
do. & can presbyter.

3. Si morbus sit diuturnior, potest
æger post communionem nomine via-
tici factam, saepius pro sua deuotione
communicare, sed iejunus à media no-
ste aantegressa vtisuprà, in Meditatione
10. dictum est.

COLLOQVIVM.

EXPERGISCERE anima mea, &
contemplare nouum favorem &
benevolentiam, quae te benignus

D 6

I X S V S

Iesvs prosequitur, ex qua noua obligatio in te nascitur. An non vides, quo tempore tibi in extremo hoc conflctu certandum fuit cum salutis tuæ hostibus, eum sponte, dum non vales ipse ad confortandum te cibo cœlesti adire eius sanctum altare, venire ad te? O amoris plena humilitas. Merito causam exultandi habes anima mea, quod Dominus Maiestatis dignetur venire ad te, vt te confortet, tuusque sit socius, tum in hoc vltimo insultu, quem tibi facient dæmones, vt te captiuum abducant; tum etiam in excessu ab hac vita ad alteram. Persta modò in bona voluntate, licet enim imbecillis sis & infirma, ac inimici potentes, tamen post receptum robur huius sacro sancti cibi dicere poteris: *Omnia possim in eo, qui me confortet.* Coniice omnem spem tuam in Iesum, & ab ijs neque vinci, neque pudeſieri poteris. Probè nosti mortui hominis cuiusdam corpus, tactu solo corporis Helizæi vitæ restitutum fuſſe. Si ossa mortui Prophetæ tantam vim habuerunt, vt hominem à morte reuocarint ad vitam, nec latrunculi rei miraculo attoniti mali quicquam agere ausuerint. Quid non faciet viuum & gloriosum corpus Iesu ingrediendo in te? *Nor dubito, quia maiorem vim in te*

Phil. 4.

4. Reg. 13.

exeret, cum sit Deus omnipotens, & Dominus vniuersi: dæmonesque in eius præsentia vincentur & confundentur: O sancte Daniel doce me, quemadmodum amabili Domino meo gratiam referre debeam, qui videns me in hoc lecto à leonibus infernalibus obseßum, & cibi egentem, non per Prophetam Abacuc, aut per angelum coelestem mittit mihi prædium, sed ipsem etenim prandium quod apponit, non messorum, nechominis vi lius opera, sed à Deo ipso pro suis dilectis instructum, qui de spiritu metent vitam aeternam. O MARIA Domini mei mater, ô angele custos, ô reliqui Sancti patroni mei, quandoquidem nec noui, nec valeo gratias rependere huic meo coelesti benefactori congruentes, agite quælo ei meo nomine gratias. Et tu anima mea, ne cessâ magnificare Dominum, quia fecit tibi magna qui potens est. Nostis te ab eo amatum non solum in fine suo quando migratus ex hac vita ad Patrem, protegat tantum instituit Sacramentum, sed etiam sigillatum in fine tuo. IOAN. 13.

Cap. 14.

Gal. 6.

Luc. 1.

Ioan. 13.

D.

cum.

cum sancto sene Simeone postulem,
*Nunc dimittis seruum tuum Domine in
pace, quia visiderunt oculi mei salutare tu-
um. Exurge anima mea, conuertere in
requietum tuam, quia Dominus beneficit
sibi Reuertere tantum ad tuum creato-
rem, in illo enim talem pacem inuenies
ut dicere possis. Hæc requies mea in secu-
lum facili.*

DIALOGVS

*De sanctissima Communione, inter
hominem mundanum & spi-
ritualem.*

*In quo disputatur, siue melius sepius com-
municare, an à communione abstinere: e-
st, quod utrumq[ue] circa culpam fiat,
illud ex amore & deuotione:
hoc ex humilitate &
reseruentia.*

MVNDANVS. Nescio certè quis sit
frequētis cōmunionis fructus,
video enim te ijsdem vitijs ma-
nere obnoxium, saepē indignari, semper
minari **S P I R I T U A L I S**. Mihi verò
certè constat quosdam frequentis com-
munionis beneficio vitia sua extitit pa-
scere, & mores prauos correxisse: egoque
misericordia communicare in crebrius, procul-
dubio

